

Requisitoir

inzake

1. **M.J. Buncamper-Molanus**
Parket nummer 100.00447/14

Parketnummer 100.00447/14 (II)
2. **C.A. Buncamper**
Parketnummer 100.00464/14

Parketnummer 100.00464/14 (II)
3. **F.A. Gijsbertha**
Parketnummer 100.00465/14
4. **T.O. Walters**
Parketnummer 100.00463/14
5. **I.I. Havertong**
Parketnummer 100.00471/14
Parketnummer 100.00471/14 (II)

Sint Maarten, 16 en 17 maart 2016

1. Inleiding

Een citaat:

“Ten aanzien van het gebruik van het recht van erfpacht op Sint Maarten moet ik zeggen dat het hier “business as usual” is dat je er beter van wilt worden. De houder van het erfpachtrecht wil het zelf exploiteren, laten exploiteren of verkopen voor een groot zak geld.”¹

Dit citaat uit de verklaring van de verdachte Gijsbertha bij de RC geeft in een paar regels weer waar het in deze zaak om gaat. Het eilandgebied Sint Maarten heeft een stuk grond in erfpacht gegeven aan het echtpaar Buncamper en zij wilden er zo veel mogelijk winst op maken. Zij kozen er voor om een stuk grond voor veel geld ter beschikking te stellen aan het bedrijf van verdachte Havertong. Er waren alleen twee problemen die met behulp van notaris Gijsbertha en dhr. Walters opgelost moesten worden:

- Het verhuren van erfpachtgrond aan een ander was niet toegestaan
- Het echtpaar Buncamper wilde er zelf zo veel beter van worden dat ze niet ook nog eens belasting zouden hoeven af dragen op de grote winst die de huur constructie zou opleveren.

Om meerdere redenen is deze “business as usual” zoals Gijsbertha het noemt opmerkelijk. Kennelijk is het gebruikelijk dat Sint Maarten een individuele burger sterk bevoordeelt door land voor een habbekrats in erfpacht te geven terwijl die persoon er flinke winst op maakt. Winst die Sint Maarten, gelet op de zeer nijpende financiële situatie waarin het land verkeert, heel goed had kunnen gebruiken voor de publieke zaak, zoals onderwijs of gezondheidszorg.

Het is daarnaast tekenend dat deze sterk bevoordeelde burgers, nota bene overheidsdienaren die de publieke zaak een warm hart zouden moeten toedienen, het land ook nog de belastingopbrengst ontzeggen door gebruik te maken van strafbare schijnconstructies.

De “bottom line” is, zoals Gijsbertha zei bij de RC “Ze, de Buncampers (*toevoeging DB*), wilden verkopen voor zo veel mogelijk geld” en daarvoor zijn zaken op papier gezet die niet de waarheid zijn. In normaal spraakgebruik noemen we dat liegen, in de rechtszaal heet het valsheid in geschriften. Dat is waar we het vandaag over hebben. Daar hebben al deze verdachten aan meegewerkt.

2. Onderzoek

2.1. Aanleiding onderzoek

In december 2010 verscheen er een serie artikelen in de krant “Today” over een stuk grond dat het echtpaar Buncamper – kort gezegd – in erfpacht had gekregen in 2008 en vervolgens via een constructie had uitgebaat die in strijd zou zijn met de regels. Omdat beide echtelieden hoge functies bekleedden binnen de overheid, veroorzaakten de krantenartikelen veel rumoer.

---

¹ Verklaring Gijsbertha bij RC

Deze publiciteit had verstrekkinge gevolgen en mevrouw Buncamper-Molanus moest op 23 december 2010 als minister aftreden.

Het openbaar ministerie geeft als gevolg van deze publicaties en de onderliggende stukken die van "Today" werden ontvangen, opdracht aan de Landsrecherche om eerst een oriënterend feiten onderzoek te doen. Op 12 mei 2012 wordt door de Procureur Generaal vervolgens opdracht gegeven om een strafrechtelijk onderzoek in te stellen.

Daarna wordt het stil. Reden hiervoor is het gebrek aan opsporingscapaciteit bij de toen nog pas opgerichte Landsrecherche.

Om een beslissing over dit onderzoek te ontlocken heeft mevrouw Buncamper-Molanus op 19 juni 2014 een verzoekschrift tot beëindiging van de strafzaak ex artikel 56 WvSv ingediend, dan wel de rechter verzocht een termijn van een week te stellen voor het afronden van het onderzoek.

De rechter heeft geoordeeld dat – nu er nog geen formele daad van vervolging was – beëindiging van de zaak niet mogelijk was. Wel heeft de rechter in een beslissing van 6 augustus 2014 het openbaar ministerie een termijn van drie maanden gegeven om het onderzoek te voltooien.

Het resultaten van het onderzoek gaven aanleiding om de vijf verdachten voor u te dagvaarden.

Vandaag rekwireert het openbaar ministerie in de strafzaken tegen alle verdachten en zal zich daarbij uitspreken over

- het verloop van het onderzoek
- de ontvankelijkheid van het openbaar ministerie
- het bewijs per feiten, de bewezenverklaring en kwalificatie
- de strafbaarheid van de feiten
- de strafbaarheid van de verdachten
- de strafmaat en strafefs

De verdachten zullen hierna steeds met hun achternaam worden aangeduid en daar waar alleen over mevrouw Buncamper-Molanus wordt gesproken, zal ik haar meisjesnaam Molanus gebruiken. Daar waar Buncamper en Molanus samen worden genoemd, zal ik over het echtpaar Buncamper spreken.

2.2. Verloop van het onderzoek

Zoals uit de artikel 56 Sv procedure is gebleken was het de invalshoek van het Openbaar Ministerie om het strafrechtelijk onderzoek te beleggen bij de Landsrecherche Sint Maarten. Dit is gebruikelijk wanneer de verdachten ambtenaren zijn. De landsrecherche was echter niet in staat om het onderzoek tijdig te verrichten.

Op 1 september 2014 worden er door het openbaar ministerie een aantal documenten ter beschikking gesteld van een medewerker van de belastingdienst van Sint Maarten, die tevens buitengewoon agent van de politie is. Na vergelijking met informatie van de belastingdienst bleek uit de eerste bevindingen

van de opsporingsdienst van de belastingdienst dat er sprake was van vermoedelijk omvangrijke belastingfraude van, in ieder geval, het bedrijf Eco Green.

Na de daartoe verkregen opdracht van het tripartite overleg van Belastingdienst, OM en fiscale opsporingsdienst is het onderzoek gestart zoals weergegeven in het proces-verbaal². Vanwege de korte tijd die beschikbaar was, namelijk 3 maanden, is het onderzoek beperkt opgezet. .

In samenwerking met het Korps Politie van Sint Maarten, de Landsrecherche Sint Maarten en het Recherche Samenwerkingsteam is er in de periode van september tot en met november 2014 onderzoek verricht.

In het kader van dit onderzoek komen ook de valsheden in diverse stukken die essentieel zijn voor de belastingfraude aan het licht.

In het vervolg van het opsporingsonderzoek worden ook het echtpaar Buncamper , Havertong en Gijsbertha als verdachten aangemerkt.

Op 31 oktober 2014 heeft de zaakofficier de rechter-commissaris en de verdediging bericht dat het voorbereidend onderzoek is afgerond en dat zij het dossier (zonder proces-verbaal van relaas) op 7 november a.s. zal inleveren. Dat is ook gebeurd. Op een vraag van de rechter-commissaris wanneer er een vervolgingsbeslissing zou worden genomen heeft de officier geantwoord dat er uiterlijk op 1 december zal worden beslist en ook dat is gebeurd. De emailwisseling voeg ik als bijlage 1 bij mijn requisitoir.

Het openbaar ministerie heeft zich dus aan de gestelde deadline gehouden.

Het complete dossier is op 21 november 2014 ingeleverd bij het openbaar ministerie waarna op 11 december de verdachten gedagvaard zijn voor de (pro forma) zitting van 7 januari 2015. Hierop volgen een aantal zittingen in verband met de gevraagde onderzoek handelingen van de verdachten en wel op 26 februari, 10 juni, 9 en 16 september 2015 en 13 januari 2016. In de tussentijd worden er getuigen gehoord door de rechter-commissaris.

Op 13 januari 2016 wordt de datum voor de inhoudelijke behandeling vastgesteld (16 en 18 maart) voor alle verdachten m.u.v. het echtpaar Buncamper omdat er op dat moment nog een wrakingsincident loopt. Nadat de wraking is afgewezen, wordt ook voor hen deze data voor de inhoudelijke behandeling vastgesteld.

Als gevolg van het opsporingsonderzoek in 2014 was echter een nieuwe verdenking gerezen. Er wordt een tweede dagvaarding voor Molanus, Buncamper en Havertong voor de zitting van 10 juni 2015 uitgebracht voor een nieuw feit, te weten witwassen aangaande een vordering van Eco Green op SBS.

Tevens worden er op deze zitting in hun zaken concept vorderingen voor een wijziging tenlastelegging die verband hield met de tweede dagvaarding overgelegd, maar niet ingediend.

---

² Inleidend proces verbaal, blz 1

3. De ontvankelijkheid

In deze strafzaak heeft het openbaar ministerie ter zitting van 9 september 2015 al aangekondigd van oordeel te zijn dat er niet ontvankelijkheid in de vervolging voor de feiten op de tweede dagvaarding ten aanzien van alle verdachten dient te volgen.

De reden hiervoor is – kort gezegd – de gang van zaken bij de huiszoeking ten huize van het echtpaar Buncamper op 26 juni 2015.

Dit standpunt handhaaft het openbaar ministerie. Wij komen hier nog nader op terug.

De verdediging van de verdachten Buncamper en Havertong hebben echter – blijkens de reactie op de zitting van 9 september 2015 – een nog verdergaand standpunt. Zij zijn van oordeel dat deze gang van zaken tot volledige niet ontvankelijkheid (dus ook voor de feiten op dagvaarding 1) van het openbaar ministerie zou moeten leiden.

Overigens voeren ze ook nog andere feiten en omstandigheden aan voor deze algehele niet ontvankelijkheid. Om efficiency redenen zal het openbaar ministerie op deze plaats alle tot zover gevoerde niet-ontvankelijkheidsverweren bespreken.

3.1. De niet ontvankelijkheid ten aanzien van de feiten op de dagvaarding 2.

3.1.1. De feitelijke gang van zaken

Op 26 juni 2015 vindt er met mondelinge machtiging van de RC een tweede huiszoeking plaats op het woonadres van het echtpaar Buncamper. Op enig moment vertrekt de RC de woning vanwege dringende werkzaamheden elders en legt de verantwoordelijkheid voor de gang van zaken tijdens de huiszoeking in handen van de officier van justitie. Gedurende de huiszoeking maakt de officier van justitie foto's van een aantal documenten. Een zeer beperkt aantal documenten zou mogelijk kunnen vallen onder het recht op geheimhouding. De foto's en de documenten zijn niet aan het dossier toegevoegd en wat het openbaar ministerie betreft zal dit ook niet gebeuren.

3.1.2. Standpunt openbaar ministerie

Het standpunt van het Openbaar Ministerie is al uitgebreid toegelicht tijdens de zitting van 9 september 2015. Ik zal het niet herhalen maar op dit moment volstaan met een verwijzing naar dat standpunt, volledigheidshalve als bijlage 2 bij dit requisitoir gevoegd.

3.1.3. Standpunt verdediging

De raadsman van Havertong heeft op 9 september 2015 laten weten het standpunt van het OM te volgen.

De raadsman van het echtpaar Buncamper stelt eveneens dat er sprake is van een onherstelbaar vormverzuim gepleegd door de officier van justitie maar stelt bovendien dat dit geleid heeft tot een groot nadeel voor de verdachten.

3.1.3 Conclusie

In het proces-verbaal van de zitting van 16 september 2015 stelt het GEA dat de ernst van het maken van foto's zwaar is maar op zichzelf niet voldoende is voor een niet-ontvankelijkheid, nu onduidelijk is gebleven of de verdediging nadeel van het feit heeft ondervonden.

Het gerecht sluit hierbij aan bij de geldende jurisprudentie van de HR over niet-ontvankelijkheid zoals ik dat ook in mijn standpunt op 9 september 2015 heb genoemd. Immers is het beschermde belang is het recht op een eerlijk proces. Tot op heden heeft de verdediging geen enkel argument aangedragen in hoeverre het eerlijke proces van de verdachten schade, laat staan grote schade, heeft opgelopen door het handelen van de officier van justitie. Dit is dan ook niet de reden waarom het OM zijn niet-ontvankelijkheid vraagt.

Ik heb op 9 september 2015 verwezen naar een noot van Schalken onder het Goudsnip arrest³ waarin Schalken twee argumenten noemt waarbij onder omstandigheden toch niet-ontvankelijkheid van het OM een passende sanctie kan zijn, te weten:

1. vanwege de veronachtzaming van het individuele belang van de verdachte, of
2. vanwege het publieke belang inzake de handhaving van een integere overheid.

In 2015 heeft het Gerechtshof te Den Bosch dit standpunt van Schalken nog eens herhaald⁴:

“Voorts is een dergelijke sanctie (niet-ontvankelijkheid, OvJ) mogelijk indien- ook zonder dat de belangen van de verdachte als hiervoor bedoeld zijn geschonden- sprake is van een handelwijze van de officier van justitie die in strijd is met de grondslagen van het strafproces waardoor het wettelijk systeem in de kern wordt geraakt, zoals de bevoegdheidsverdeling tussen het OM en de onafhankelijke rechter zoals die in het wettelijk systeem ten aanzien van de vervolging, berechting en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen is vervat”.

Het publieke belang inzake de handhaving van een integere overheid is de enige reden voor het OM om de eigen niet-ontvankelijkheid te vragen! Het OM hecht er aan om op een integere wijze zijn werk te doen en iedere schijn die anders doet vermoeden te vermijden.

De officier van justitie was door de RC verantwoordelijk gemaakt voor de handhaving van de orde gedurende een huiszoeking. Zelf zegt de officier van justitie over het fotograferen: “dit is het stomste wat ik heb gedaan”. Dit is een beoordelingsfout. Maar wel een grote fout die wat het OM betreft de integriteit van de organisatie raakt.

Het OM handhaaft het standpunt dat het niet-ontvankelijk moet worden verklaard in de vervolging van het feit opgenomen in dagvaarding 2. Vanwege de rechtstreekse relatie tussen de tweede dagvaarding

³ HR 29 juni 2010, NJ 2010

⁴ Hof Den Bosch 26 mei 2015, zaaksnummer 20-001141-14, ECLI:NL:RBLIM:2014:3022

en de voorgestelde, maar niet ingediende, wijziging tenlastelegging voor de eerste dagvaarding zal ik deze wijziging niet indienen en blijft deze vandaag buiten beschouwing.

3.2. De niet ontvankelijkheid ten aanzien van beide dagvaardingen

3.2.1. Standpunten verdediging

Het standpunt van verdachte Havertong is dat vanwege de verwevenheid van de feiten ook de niet-ontvankelijkheid van de tweede dagvaarding aan de orde is.

Het standpunt van Buncamper en Molanus is weergegeven in de uitgebreide pleitnota van 9 september 2015. Het OM zou, naar hun mening, om 3 redenen niet-ontvankelijk moeten zijn. Dit is vanwege:

- het verbod van willekeur en het gelijkheidsbeginsel,
- het verrichten van normschendingen,
- het schenden van de redelijke termijn.

Om met het laatste te beginnen. Het is al lange tijd vaste jurisprudentie van de Hoge Raad dat een schending van de redelijke termijn niet leidt tot niet-ontvankelijkheid van het OM. Op een schending van de redelijke termijn past wel als mogelijke sanctie strafkorting. Dat is een vraag die pas later in het proces aan de orde is en ik zal bij het formuleren van mijn eis hier op terugkomen.

Het eerste punt, te weten het verbod van willekeur en het gelijkheidsbeginsel raakt het opportunitiebeginsel. Het opportunitiebeginsel is voorbehouden aan het OM en neergelegd in artikel 207 Sv. In de jurisprudentie wordt overwogen dat het de strafrechter niet vrijstaat om de aan de officier van justitie voorbehouden vervolgingsbeslissing ten volle te toetsen. De lijn van de Hoge Raad blijft dat vervolgingsbeslissingen slechts in zeer uitzonderlijke gevallen onverenigbaar zijn met de beginselen van een goede procesorde. Voorbeelden van uitzonderlijk gevallen zijn:

- Vervolging is i.s.m. een gepubliceerde richtlijn⁵
- Na uitlatingen bevoegde functionaris dat geen vervolging zou plaats vinden⁶
- Geen redelijk handelend lid van het Openbaar Ministerie kon oordelen dat met vervolging enig door strafrechtelijke handhaving beschermd belang gediend kan zijn⁷.

Een beroep op schending van het gelijkheidsbeginsel wordt derhalve zelden of nooit gehonoreerd. Zo leidt het ten onrechte niet vervolgen van medeverdachten die ook in voorarrest hebben gezeten, niet zonder meer tot niet-ontvankelijkheid van de officier van justitie⁸.

In deze zaak is geen sprake van een uitzonderlijk geval. Gezien bovengenoemde jurisprudentie van de Hoge Raad, dient het verweer derhalve op dit punt te worden verworpen.

---

⁵ NJ 2012, 642

⁶ LJN: BW5002

⁷ NJ 2013, 109

⁸ NJ 2014/137, piraterij

Tenslotte noemt de verdediging het verwijt dat er sprake is van allerlei normschendingen gedurende het opsporingsonderzoek. De verdediging somt ze op pagina 6 van de pleitnota d.d. 9 september 2015 op:

- a. Verrichten van parallel onderzoek
- b. Beslag leggen op geheime gegevensdragers
- c. Het door opsporingsambtenaren opnemen van onjuiste feiten in de processen-verbaal
- d. Het te lang wachten met het verbaliseren van bevindingen.
- e. Punt e is hetzelfde als punt a, namelijk het verrichten van parallel onderzoek
- f. Onder punt f wordt wederom punt a herhaald maar dan met de beschuldiging er bij dat een getuige bedreigd zou zijn.
- g. Het verklaren dat er geen opsporingsambtenaren op het eiland waren terwijl dit wel het geval was
- h. Het niet bevoegd zijn van de opsporingsambtenaren
- i. Undue delay

3.2.2. Standpunt openbaar ministerie

Door de verdediging worden 9 vormverzuimen genoemd waarvan een tweetal (b) en (i) al door mij besproken zijn. Ik verwijs naar hetgeen ik hier over eerder heb opgemerkt. De onder (a), (e) en (f) genoemde verzuimen zien allen op het verrichten van parallel onderzoek.

Ad a,e en f: het verrichten van parallel onderzoek

Op 6 augustus 2015 heeft de RC bepaald dat het voorbereidend onderzoek naar mogelijke strafbare feiten die betrekking hebben op *de verdenking van witwassen in verband met de verkoop van de economische eigendom van een door haar (verdachte Buncamper-Molanus, OvJ) verkregen recht van erfpacht op een stuk grond te Sint Maarten*⁹ binnen drie maanden moest worden afgerond. De RC heeft dit beslist op basis van ter beschikking staande stukken die ook alle toezien op de periode 2008-2012.

De beslissing van de RC ziet hiermee dus op de feiten zoals deze zijn ten laste gelegd in de eerste dagvaarding en niet op alle overige mogelijke strafbare feiten die door de verdachten gepleegd zouden kunnen zijn.. De beslissing van de RC ziet dus niet op de feiten 1, 5 en 6 van de dagvaardingen tegen Buncamper en Molanus. En ook niet op de feiten in de 2^e dagvaarding. Al deze feiten hebben betrekking op de verkoop van het erfpachtrecht in 2013.

Het proces-verbaal is gesloten op 25 november 2014. De in het proces-verbaal opgenomen opsporingshandelingen zijn alle van voor 6 november 2014. Het voorbereidend onderzoek zoals genoemd door de RC is hiermee beëindigd voor 6 november 2014.

Na 6 november 2014 zijn nog de volgende opsporingsactiviteiten verricht die los van staan van dit deel het onderzoek:

---

⁹ Beschikking RC RK 46/2014 pagina 2, bijlage 4

1. op 18 juni 2015 is dhr. Boekaar als getuige gehoord in verband met – kort gezegd – het feitencomplex rond de verkoop van het erfpachtrecht in 2013;
2. op 22 juni 2015 is een interregionaal rechtshulpverzoek verzonden om dhr. Philipse te horen als getuige over hetzelfde onderwerp;
3. op 26 juni 2015 hebben de huiszoekingen plaatsgevonden. Uit de aanvraag huiszoeking blijkt dat betrekking had het feitencomplex rond de verkoop van het erfpachtrecht in 2013;
4. op 8 juli 2015 is dhr. Hollard als getuige gehoord over Eco Green nadat er eerdere contacten waren geweest ivm zijn laptop en email berichten;
5. op 10 augustus 2015 zijn de dossiers van Eco Green, die al in het bezit van opsporingsambtenaren waren, alsnog in beslag genomen;
6. op 21 augustus 2015 is contact opgenomen met mw. Halley.

Voor het overige zijn er nog een aantal processen-verbaal opgemaakt, bijv m.b.t. het voegen van stukken aan het dossier.

De onder 1 tot en met 3 genoemde opsporingshandelingen zien op het feitencomplex rond de verkoop van de verkoop van het erfpachtrecht in 2013 en daarmee niet onder de reikwijdte van de beschikking van de RC van 6 augustus 2014. Dit is kennelijk ook door de RC zo ervaren wordt nu hij machtiging verleend heeft voor het verrichten van de onder 3 genoemde huiszoekingen.

Het onder punt 5 genoemde is het juridisch formaliseren van een opsporingshandeling die al eerder had plaatsgevonden en Het contact met mw. Halley genoemd onder punt 6 heeft tot niets geleid.

Punt 4 betreft het verhoor van Hollard. Na het verhoor van Hollard bij de RC op 3 juni 2015 is hij – conform de afspraak met de RC – op 4 juni 2015 bij verbalisant Machielsen gekomen om zijn computer en e-mails die betrekking hadden op Eco Green te overhandigen. Er is afspraak gemaakt voor een verder verhoor door Machielsen op 8 juli 2015 naar aanleiding van de resultaten van het digitale onderzoek. Dit verhoor valt onmiskenbaar wel binnen de reikwijdte van de beschikking van de RC.

Wat moet daar van het juridische gevolg zijn?

Het is al in 1984 door de Hoge Raad¹⁰ uitgemaakt dat het mogelijk is om, zoals dat genoemd wordt, parallel onderzoek te verrichten. Wel maant de literatuur tot voorzichtigheid. In het bijzonder voor het geval er, gewild of ongewild, getuigen beïnvloed zouden kunnen worden.

Door de verdediging wordt verwezen naar een uitspraak van de rechtbank Limburg waarbij soortgelijke handelingen bestraft worden met niet-ontvankelijkheid van het OM. Dit is misleidend omdat al in mei 2015 heeft het Gerechtshof Den Bosch de uitspraak van de rechtbank Limburg vernietigd en het OM *wel degelijk ontvankelijk* verklaard¹¹!

In die zaak overweegt het Hof Den Bosch dat niet op voorhand valt in te zien waarom een latere bevraging door de verdediging van de getuige niet meer mogelijk zou zijn. In het geval van het verhoor

¹⁰ HR 22 november 1983, NJ 1984, 805.

¹¹ Hof Den Bosch 26 mei 2015, zaaksnummer 20-001141-14, ECLI:NL:RBLIM:2014:3022

van. Hollard klemt dit te meer omdat het verhoor bij de RC, in tegenwoordigheid van de verdediging (en de verdachten) geschorst was en op een later moment zou worden hervat. Kennelijk wordt de inhoud van de op 8 juli 2015 afgelegde verklaring ook niet betwist nu de verdediging op 13 november 2015 afstand heeft gedaan van het nader horen van dhr. Hollard. De verdediging heeft in ieder geval de gelegenheid gehad om hem op deze verklaring te ondervragen en de belangen van de verdediging zijn dan ook niet geschaad.

De verdediging spreekt voorts nog over het *“in zekere zin bedreigd hebben”* van getuigen¹². Op geen enkele wijze wordt dit punt later nog nader toegelicht. Ik beschouw deze opmerking dan ook als een volstrekt ongefundeerde loze kreet.

Tussenconclusie 1.

Nu parallel onderzoek door de HR toegestaan is en 5 van de 6 relevante hierboven genoemde handelingen zien op feiten die niet in relatie staan tot de beschikking van de RC van 6 november 2015 kan dit niet leiden tot niet-ontvankelijkheid.

Nu de verdediging zelf afstand heeft gedaan van zijn ondervragingsrecht van de getuige Hollard zijn er geen enkele argumenten waarom zijn verklaringen voor het bewijs zouden moeten worden uitgesloten.

Ad c het bewust opnemen van onjuiste feiten in processen-verbaal.

In de pleitnota wordt onder het bovengenoemde kopje slechts 1 voorbeeld gegeven van het zogenaamde bewust opnemen van onjuiste feiten. De raadsman verwijst naar de verhoren van mw. Boasman en stelt daarbij in krasse taal dat *“van de Wulp en Machielsen valse verklaringen (meervoud!) hebben opgemaakt”*. Allereerst stel ik vast dat deze hele stevige beschuldiging aan het adres van Van de Wulp en Machielsen op geen enkele wijze wordt onderbouwd. Ook die *“essentiële onderdelen”* in de verklaring van mw. Boasman die niet correct zouden zijn weergegeven dienen flink genuanceerd te worden.

Zo stelt zij bij de RC *“Please bear in mind that I only had a few minutes to read the statement which in general did not seem out of the way”*¹³. Op nadere vragen blijkt het te gaan om het gebruik van de term *“opmerkelijke ochtend”*¹⁴. Voor het overige behelst de verklaring bij de RC een nadere precisering van haar eerdere afgelegde verklaring. Ook haar brief aan mr. Bloem van 23 februari 2015 rept niet over die essentiële discrepanties, zoals de raadsman beweert¹⁵.

Wellicht bedoelde de raadsman ook te verwijzen naar de verklaring van dhr. Fleming nu hij de term verklaringen in meervoud stelt. De vraagstelling aan de getuige bij de RC doet dat vermoeden. Tijdens dat verhoor wilde de raadsman graag weten in hoeverre er in het proces-verbaal van bevindingen van

---

¹² P6 pleitnota onder (vi)

¹³ Verklaring Boasman bij RC dd 18 mei 2015.

¹⁴ P3 verhoor Boasman bij RC dd 18 mei 2015

¹⁵ Gevonden bij de huiszoeking op 26 juni 2015 en door de RC gevoegd aan het pv huiszoeking

dhr. Machielsen onjuistheden zouden zijn opgenomen. Maar op nadere vragen van het OM kon de getuige *geen enkel voorbeeld* geven waar dhr. Machielsen onwaarheden zou hebben opgenomen¹⁶.

Tussenconclusie 2.

Nu op geen enkele wijze onderbouwd wordt waaruit het bewust opnemen van onjuiste feiten in processen-verbaal zou bestaan leg ik dit punt uit de pleitnota naast me neer op grond van feitelijke onjuistheid en gebrek aan onderbouwing. Op geen enkele wijze zou dit argument kunnen leiden tot niet-ontvankelijkheid van het OM.

Ad d het tardief opmaken van een proces-verbaal

Onder punt d) uit de opsomming uit de pleitnota wordt verwezen naar een tardief opgemaakt proces-verbaal van bevindingen van verbalisant Dagelet.

Dagelet had het verhoor van de getuige Fleming op 5 november 2014 bijgewoond, maar heeft het opgemaakte pv van verhoor niet mee ondertekend. Reden hiervoor waren onterechte twijfels over haar lokale bevoegdheid. Het proces-verbaal van bevindingen is door Dagelet op verzoek van de officier van justitie alsnog op 29 april 2015 gemaakt.

De opsporingshandeling, te weten het verhoor van Fleming, is natuurlijk wel degelijk geverbaliseerd door een opsporingsambtenaar en wel door Machielsen. Van een tardief opgemaakt proces-verbaal in de zin van art. 186 WvSv van verhoor is derhalve geen sprake.

Op het eerste verzoek van de officier van justitie – die van oordeel was dat zij wel degelijk bevoegd was – heeft zij alsnog proces-verbaal opgemaakt.

Ten overvloede merk ik op dat de Hoge Raad zich al een keer heeft geoordeeld dat het niet tijdig opmaken van een proces-verbaal een vormverzuim oplevert doch dat dit niet moet leiden tot niet-ontvankelijkheid van het OM.¹⁷

Zou UEA toch een gevolg willen verbinden aan deze omstandigheid dan ligt, met het arrest van de onbevoegde hulpofficier in het achterhoofd, bewijsuitsluiting van het proces-verbaal van Dagelet de dato 29 april 2015 in de rede.

Tussenconclusie 3.

Het onder d genoemde kan niet leiden tot niet-ontvankelijkheid van het OM.

Ad (g): het OM zou ten onrechte zou hebben verklaard dat er geen opsporingsambtenaren op Sint Maarten waren om het onderzoek te verrichten.

¹⁶ Verhoor Fleming bij RC dd 2 september 2015

¹⁷ HR 18 -12-2012 zaaknummer 11/03104, ECLI:NL:PHR:2012:BY5312

Uit alle overlegde krantenartikelen en stukken tijdens de behandeling van de artikel 56 Sv procedure is afdoende gebleken dat op dat moment onvoldoende gekwalificeerde rechercheurs beschikbaar waren. Meer valt hier niet over te zeggen.

Tussenconclusie 4.

De door de verdediging gepresenteerde stelling in onjuist en er is dus ook geen sprake zijn van een vormverzuim.

Ad (h) De bevoegdheid van de opsporingsambtenaren van het RST

Hoewel de verdediging niet onderbouwt waar deze beweerde onbevoegdheid uit blijkt, zal ik hier toch kort op ingaan.

In de pleitnota worden de argumenten volledig door elkaar gegooid. Zo maakt de raadsman er een punt van dat er geen aanstellingsbesluiten van de verbalisanten Ten Berge en Lutterman op het Ministerie van Justitie te Sint Maarten bekend waren. De raadsman heeft zich echter tot het verkeerde ministerie gewend. Artikel 57a lid 2 Rijkswet Politie spreekt immers over "de door onze minister van Binnenlandse zaken en koninkrijksrelaties aangewezen ambtenaren.." Het is niet de Minister van Justitie van Sint Maarten die aan wijst, maar de Minister van BZK in Nederland.

De raadsman heeft het meermalen over een beëdiging die wel of niet geschied is. Maar nergens in de pleitnota staat op grond van welke regeling een beëdiging verplicht is om bevoegd te zijn als opsporingsambtenaar. Uit de Rijkswet Politie blijkt niet van een dergelijke noodzaak.

De kernvraag is of medewerkers van het RST op grond van artikel 57a Rijkswet Politie van rechtswege opsporingsbevoegdheid in de landen hebben of niet. In het door mij opgemaakt proces-verbaal van bevindingen van 11 mei 2015 heb ik het standpunt van het OM verwoord. Ik verzoek u het in dat pv ingenomen standpunt dat ik als bijlage 3 toe voeg als ingelast te beschouwen.

Tenslotte is inmiddels uit en te na gebleken dat dhr. Machielsen geen RST medewerker is. Dit onderzoek betreft een onderzoek van de belastingdienst, afdeling SIO. Dit is geen RST onderzoek. Dhr. Machielsen heeft gedurende zijn onderzoek bijstand gehad van het Korps Politie Sint Maarten, van de Landsrecherche Sint Maarten en eveneens van het RST. Voor zover het RST medewerkers betreft valt dit onderzoek binnen de reikwijdte van artikel 8 Rijkswet politie (lid 1 en 2) en daarmee valt dit onderzoek *tevens* binnen de zelfstandige opsporingsbevoegdheid van het RST.

Tussenconclusie 5:

Dit verweer kan op geen enkele wijze leiden tot niet-ontvankelijkheid van het OM nu het een onderzoek betreft van de sectie inlichtingen en opsporing van de belastingdienst Sint Maarten en dhr. Machielsen buitengewoon agent van politie is. Daar komt nog bij dat opsporingsambtenaren van het RST van rechtswege bevoegd zijn op grond van de Rijkswet Politie zodra zijn aangewezen zijn door de Minister van BZK.

3.2.3. Conclusie

Geen van de aangedragen argumenten kan leiden tot niet-ontvankelijkheid van het OM.

3.3. Algehele conclusie

Het OM concludeert tot niet ontvankelijkheid met betrekking tot de tweede dagvaarding van Buncamper, Molanus en Havertong.

De wijzigingen tenlastelegging ten aanzien deze drie verdachten die op 10 juni 2015 in concept zijn verstrekt, worden niet ingediend.

De resultaten van de huiszoeken van 26 juni 2015 in de woning van het echtpaar Buncamper en verklaringen die daar op betrekking hebben zullen niet bij het bewijs van de andere feiten betrokken worden.

4. De feiten

De feiten op de tenlastelegging die nu nog zullen worden besproken zijn:

- Valsheid in geschrift in de akte van 19 december 2008 december aangaande de levering van het economische eigendom van de verdachten Buncamper aan Eco Green N.V. van het perceel 230/2007
- Valsheid in geschrift in de akte van 19 december 2008 aangaande de hypotheek inzake een lening(faciliteit) van Eco Green N.V. en de verdachten Buncamper
- Valsheid in geschrift in de huurovereenkomst tussen Eco Green N.V. en SBS
- Valsheid in geschrift in de akte van verkoop van het recht van erfpacht van 19 december 2013
- Belastingfraude
- Deelname aan een criminele organisatie

Ik zal eerst voor de duidelijkheid een tijdslijn van de gebeurtenissen geven en de verklaringen van de verdachten bespreken, om deze daarna toe te spitsen op de tenlastegelegde feiten in de volgorde van dezelfde tijdslijn.

4.1. Tijdslijn

Met ingang van 1 januari 2005 huurde Buncamper een perceel aan de Soualiga Road van het eilandgebied Sint Maarten. Buncamper huurt de grond om te gebruiken als tijdelijke opstal van elders vervaardigde geïmporteerde aggregaten als zand, cementblokken en cement. Een kopie van de huurovereenkomst voeg ik bij dit requisitoir als bijlage 4 en is op voorhand aan alle proces partijen verzonden.

Op 18 december 2004 tekenen Buncamper en het bedrijf Sint Maarten Building Supplies N.V. (hierna: SBS) een huurovereenkomst met betrekking tot dit perceel, lokaal bekend als Soulaiga Boulevard # 47 op Sint Maarten. De huur is 2100 Naf per maand volgens de tekst van de overeenkomst.¹⁸

Op 1 april 2008 verkrijgt het echtpaar Buncamper het recht van erfpacht op dit stuk perceel. De jaarlijkse canon van Naf 18.492,00 en de erfpacht heeft ook een aantal restricties.

Zo mag het erfpachtrecht niet aan een ander worden overgedragen of in huur dan wel ondererfpacht worden uitgegeven. Daarnaast mag – ter voorkoming van grondspeculatie bij overdracht van het erfpachtrecht aan een derde in geen geval verrekening zijn van de grondwaarde. De waarde van de erfpacht wordt, aldus de akte, voor belastingdoeleinden geschat op Naf 231.150,00. De akte wordt verleden bij verdachte Gijsbertha¹⁹.

Op 16 december 2008 wordt bij verdachte notaris de rechtspersoon Eco-Green N.V. opgericht²⁰. Doel van de rechtspersoon is zeer algemeen. De aandelen zijn op naam en het nominaal kapitaal is 10.000 USD in 100 aandelen. Deze aandelen zijn, aldus de akte, uitgegeven aan de oprichtende Trust Company Via Via (geleid door mevrouw Adoptie, medewerkster van de notaris)

Op 19 december 2008 verkoopt en levert het echtpaar Buncamper het economische eigendom (the real right of long lease of economic property) aan Eco Green N.V., vertegenwoordigd door verdachte Walters. De koopsom is 3.000.000,00 USD, waarvan 1.63.297,00 USD als een aanbetaling en het resterende bedrag in 73 maandelijkse termijnen van 18.750,00 USD. De koopovereenkomst is opgemaakt door verdachte Gijsbertha.

Op 19 december 2008 wordt er ook een hypotheekakte bij Gijsbertha verleden waarin melding gemaakt wordt van een lening die Eco Green verstrekt heeft van 2.000.000 USD aan het echtpaar Buncamper waarover rente en kosten zijn overeengekomen die het uitstaande bedrag op 3.000.000 USD brengen. Hiervoor wordt ter zekerheid een hypotheek gevestigd op alle rechten die voortvloeien uit het erfpachtrecht op het perceel 230/2007.

Ook op 19 december 2008 wordt een schriftelijke huurovereenkomst getekend tussen Eco Green N.V. en SBS. De partijen verklaren dat de huur reeds op 1 februari 2005 mondeling was overeengekomen en ingegaan met een looptijd tot 31 januari 2015. Blijkens de tekst van de overeenkomst verhuurt alle rechten die voortvloeien uit de economische eigendom van het bekende perceel 230/2007. De huur bedraagt 18.750,00 USD per maand en daarna is er sleutelgeld 750.000 USD verschuldigd en de achterstallige huur van 1 februari 2005 tot en met 31 december 2008²¹. Verdachte Gijsbertha tekent mee en verklaart dat de handtekeningen onder het contract van de verdachten Havertong en Walters zijn.

4.2. Valsheid in geschrift in de akte van levering van het economische eigendom

Feit 2 Buncamper

---

¹⁸ D001

¹⁹ D002

²⁰ D008

²¹ D020

Feit 2 Buncamper –Molanus

Feit 1 Gijsbertha

Feit 1 Walters

De notariële, dus authentieke, akte is op 19 december 2008 opgemaakt tegenover/door Gijsbertha en ondertekend door A. Buncamper, M.J. Buncamper-Molanus, Oniel T. Walters en F.E. Gijsbertha.

Deze akte is, net zoals de hierna te bespreken hypotheek akte, aangeboden aan het Kadaster op Sint Maarten en is derhalve zelfs in het maatschappelijk verkeer gebruikt om te dienen als bewijs van enig feit. Ik kom hier later op terug.

De originele akte, is niet het dossier opgenomen. In het dossier zit een kopie van een "true copy" ondertekend door notaris Gijsbertha²². Het origineel was ondertekend door A. Buncamper, M.J. Buncamper, Oniel T. Walters en F.E. Gijsbertha²³.

Volgens de tenlastelegging is valselijk in de akte opgenomen:

- a. Dat er sprake was van een koopovereenkomst en dat de koopprijs 3.000.000 USD is, waarvan een eerste betaling van 1.631.297,00 USD zal plaatsvinden, gevolgd door 73 maandelijkse betalingen van 18.750.00 USD;
- b. Dat alleen de koper het perceel zal gebruiken voor de omschreven bestemming.
- c. Dat de verkoper garandeert dat het perceel niet onrechtmatig in gebruik is bij derden.

Ad a.

Uit de hiervoor geciteerde verklaringen van Gijsbertha, Molanus en Buncamper, maar ook uit de feitelijke omstandigheden, blijkt dat hier sprake was van een constructie die twee doelen diende:

- Door er een derde, te weten Eco Green, tussen te schuiven zou naar de mening van de verdachten het verbod om verhuren dat opgelegd was aan de erfpachthouder worden omzeild. Een dubieus standpunt, maar daar over later meer.
- De huurbetalingen door SBS aan Eco Green zouden vervolgens als betalingen door Eco Green van de koopsom aan het echtpaar Buncamper kunnen worden "witgewassen", zodat deze daarover geen belasting zouden hoeven af te dragen.

In werkelijkheid was er geen overeenkomst van koop en verkoop tussen het echtpaar Buncamper en Eco Green N.V.

Eco Green was de facto het echtpaar Buncamper, hetgeen blijkt uit het volgende:

- De rechtspersoon is opgericht op verzoek van het echtpaar Buncamper;
- Het certificaat aan toonder van Eco Green is blijkens een aantekening op de achterkant van het certificaat afgegeven aan Buncamper²⁴;

---

²² D004

²³ AH 18

²⁴ D70 en AH25

Feit 2 Buncamper –Molanus

Feit 1 Gijsbertha

Feit 1 Walters

De notariële, dus authentieke, akte is op 19 december 2008 opgemaakt tegenover/door Gijsbertha en ondertekend door A. Buncamper, M.J. Buncamper-Molanus, Oniel T. Walters en F.E. Gijsbertha.

Deze akte is, net zoals de hierna te bespreken hypotheek akte, aangeboden aan het Kadaster op Sint Maarten en is derhalve zelfs in het maatschappelijk verkeer gebruikt om te dienen als bewijs van enig feit. Ik kom hier later op terug.

De originele akte, is niet het dossier opgenomen. In het dossier zit een kopie van een "true copy" ondertekend door notaris Gijsbertha²². Het origineel was ondertekend door A. Buncamper, M.J. Buncamper, Oniel T. Walters en F.E. Gijsbertha²³.

Volgens de tenlastelegging is valselijk in de akte opgenomen:

- a. Dat er sprake was van een koopovereenkomst en dat de koopprijs 3.000.000 USD is, waarvan een eerste betaling van 1.631.297,00 USD zal plaatsvinden, gevolgd door 73 maandelijkse betalingen van 18.750.00 USD;
- b. Dat alleen de koper het perceel zal gebruiken voor de omschreven bestemming.
- c. Dat de verkoper garandeert dat het perceel niet onrechtmatig in gebruik is bij derden.

Ad a.

Uit de hiervoor geciteerde verklaringen van Gijsbertha, Molanus en Buncamper, maar ook uit de feitelijke omstandigheden, blijkt dat hier sprake was van een constructie die twee doelen diende:

- Door er een derde, te weten Eco Green, tussen te schuiven zou naar de mening van de verdachten het verbod om verhuren dat opgelegd was aan de erfpachthouder worden omzeild. Een dubieus standpunt, maar daar over later meer.
- De huurbetalingen door SBS aan Eco Green zouden vervolgens als betalingen door Eco Green van de koopsom aan het echtpaar Buncamper kunnen worden "witgewassen", zodat deze daarover geen belasting zouden hoeven af te dragen.

In werkelijkheid was er geen overeenkomst van koop en verkoop tussen het echtpaar Buncamper en Eco Green N.V.

Eco Green was de facto het echtpaar Buncamper, hetgeen blijkt uit het volgende:

- De rechtspersoon is opgericht op verzoek van het echtpaar Buncamper;
- Het certificaat aan toonder van Eco Green is blijkens een aantekening op de achterkant van het certificaat afgegeven aan Buncamper²⁴;

---

²² D004

²³ AH 18

²⁴ D70 en AH25

Op 18 december 2004 tekenen Buncamper en het bedrijf Sint Maarten Building Supplies N.V. (hierna: SBS) een huurovereenkomst met betrekking tot dit perceel, lokaal bekend als Soulaiga Boulevard # 47 op Sint Maarten. De huur is 2100 Naf per maand volgens de tekst van de overeenkomst.¹⁸

Op 1 april 2008 verkrijgt het echtpaar Buncamper het recht van erfpacht op dit stuk perceel. De jaarlijkse canon van Naf 18.492,00 en de erfpacht heeft ook een aantal restricties.

Zo mag het erfpachtrecht niet aan een ander worden overgedragen of in huur dan wel ondererfpacht worden uitgegeven. Daarnaast mag – ter voorkoming van grondspeculatie bij overdracht van het erfpachtrecht aan een derde in geen geval verrekening zijn van de grondwaarde. De waarde van de erfpacht wordt, aldus de akte, voor belastingdoeleinden geschat op Naf 231.150,00. De akte wordt verleden bij verdachte Gijsbertha¹⁹.

Op 16 december 2008 wordt bij verdachte notaris de rechtspersoon Eco-Green N.V. opgericht²⁰. Doel van de rechtspersoon is zeer algemeen. De aandelen zijn op naam en het nominaal kapitaal is 10.000 USD in 100 aandelen. Deze aandelen zijn, aldus de akte, uitgegeven aan de oprichtende Trust Company Via Via (geleid door mevrouw Adoptie, medewerkster van de notaris)

Op 19 december 2008 verkoopt en levert het echtpaar Buncamper het economische eigendom (the real right of long lease of economic property) aan Eco Green N.V., vertegenwoordigd door verdachte Walters. De koopsom is 3.000.000,00 USD, waarvan 1.63.297,00 USD als een aanbetaling en het resterende bedrag in 73 maandelijkse termijnen van 18.750,00 USD. De koopovereenkomst is opgemaakt door verdachte Gijsbertha.

Op 19 december 2008 wordt er ook een hypotheekakte bij Gijsbertha verleden waarin melding gemaakt wordt van een lening die Eco Green verstrekt heeft van 2.000.000 USD aan het echtpaar Buncamper waarover rente en kosten zijn overeengekomen die het uitstaande bedrag op 3.000.000 USD brengen. Hiervoor wordt ter zekerheid een hypotheek gevestigd op alle rechten die voortvloeien uit het erfpachtrecht op het perceel 230/2007.

Ook op 19 december 2008 wordt een schriftelijke huurovereenkomst getekend tussen Eco Green N.V. en SBS. De partijen verklaren dat de huur reeds op 1 februari 2005 mondeling was overeengekomen en ingegaan met een looptijd tot 31 januari 2015. Blijkens de tekst van de overeenkomst verhuurt alle rechten die voortvloeien uit de economische eigendom van het bekende perceel 230/2007. De huur bedraagt 18.750,00 USD per maand en daarna is er sleutelgeld 750.000 USD verschuldigd en de achterstallige huur van 1 februari 2005 tot en met 31 december 2008²¹. Verdachte Gijsbertha tekent mee en verklaart dat de handtekeningen onder het contract van de verdachten Havertong en Walters zijn.

4.2. Valsheid in geschrift in de akte van levering van het economische eigendom

Feit 2 Buncamper

¹⁸ D001

¹⁹ D002

²⁰ D008

²¹ D020

Ook Hollard verklaart in eerste instantie dat Eco Green het bedrijf is van Maria Buncamper. Hoewel hij zijn verklaring bij de RC later iets nuanceert is het wel opmerkelijk dat hij de "officiële" directeur van Eco Green niet kent³⁸.

Uit het hele dossier, en de hierna te bespreken feiten en omstandigheden blijkt dat het echtpaar Buncamper aan de touwtjes trekt bij Eco Green en de rechtspersoon als facade gebruikt om hun eigen rol te verhullen.

Ad b

Zoals uit het voorgaande blijkt heeft de koper (Eco Green) nooit de intentie gehad het perceel te gebruiken en heeft dat ook nooit gedaan. Alle partijen betrokken bij de verkoop wisten of konden weten dat het perceel al in gebruik was bij SBS en dat dit in de toekomst zo zou blijven. Gijsbertha noemt dit in zijn verklaring bij de politie een "schoonheidsfoutje" en iets dat hij moeilijk kan goed praten.

Ad c

De verkopers en de notaris wisten bovendien dat het perceel onrechtmatig in gebruik was bij derden, het was immers op 18 december 2008 in strijd met de erfpacht bepalingen verhuurd aan SBS. Dit was een van hun "problemen" die moest worden opgelost. Gijsbertha noemt dit een "misslag"³⁹.

Op al deze punten is de akte van overdracht van de economische eigendom in strijd met de waarheid en derhalve vals. Bij de politie verklaart Gijsbertha dat het de bedoeling was dat het echtpaar Buncamper beneficial owner zou blijven van de Dummy NV en derhalve van het economisch eigendom. Deze woorden heeft hij bij de rechter-commissaris terug genomen, overigens zonder toe te lichten waarom. Hij slaat echter wel de spijker op de kop.

Uit de bewijsmiddelen blijkt wettig en overtuigend dat de inhoud van de akte van levering van de economische eigendom vals is op de drie ten laste gelegde onderdelen. De verdachten waren hiervan op de hoogte toen zijn hun handtekening onder het document plaatsten. Ook verdachte Walters, die wellicht minder betrokken was bij de details van de deal heeft een essentieel onderdeel gespeeld in het ophouden van de fictie en de daarmee samenhangende document. Hij verdiende er bovendien flink aan.

Ik concludeer tot bewezenverklaring voor dit feit voor de verdachten Buncamper (feit 2 primair), Molanus (feit 2 primair), Gijsbertha (feit 1) en Walters (feit 1 primair) voor het medeplegen valsheid in geschrifte in een authentieke akte.

4.3. Valsheid in geschrift in de hypotheekakte

Feit 4 Buncamper

Feit 4 Buncamper –Molanus

Feit 2 Gijsbertha

Feit 3 Walters

---

³⁸ AH 14 en verklaring bij RC

³⁹ V05-01

- Zij hebben hun kennis Walters verzocht als directeur op te treden, zodat hij wat zou verdienen;
- De zogenaamde koopprijs is eenzijdig vastgesteld door het echtpaar Buncamper²⁵;
- Er was geen onderliggende schriftelijke koopovereenkomst. De notaris zegt hierover dat hij er van uitgegaan is dat het mondeling is overeengekomen, maar weet dit niet²⁶;
- De eerste betaling van ongeveer 1.6 miljoen USD is nooit gedaan;
- De oprichtingskosten en het volstorten van de aandelen zijn niet betaald door Eco Green. betaald door SBS²⁷, op aangeven van Gijsbertha²⁸;
- Molanus had sinds oktober 2009 de volledige beschikking over de administratie van Eco Green²⁹ en gaf ook de opdrachten voor het opmaken van de winstbelasting aangiften³⁰. De aangiften omzetbelasting voor Eco Green deed ze zelf³¹;
- Betalingen van Eco Green aan het echtpaar Buncamper werden regelmatig door Molanus verzorgd³²;
- In ieder geval vanaf oktober 2009 was het chequeboek van Eco Green in handen van Molanus, zij schreef ook de cheques voor het salaris van Walters uit³³;
- Het certificaat van de 100 aandelen in Eco Green is op 19 december 2008 in handen van Buncamper gesteld.
- De onderhandelingen over de verhuur van het terrein door Eco Green N.V. werden niet door Walters, maar door Buncamper gevoerd³⁴;
- De aanmaningen aan SBS met betrekking tot de achterstallige huur werden in concept aangetroffen in de computer van Molanus, die deze aan Walters stuurde³⁵;
- In haar computer werden ook concept stukken aangetroffen over de overdracht van de vordering van Eco Green op SBS³⁶.

Ik merk op dat Molanus diverse malen in haar verklaring bij de politie zegt dat de gezondheid van Walters op den duur achteruit ging en dat zij hem op zijn verzoek bij stond in de administratie.

Feit is echter dat de akte op 18 december 2008 gepasseerd is en dat Molanus al in oktober 2009 de administratie overneemt. De verklaring van mevrouw Boasman³⁷ van het administratiekantoor dat de administratie van Eco Green deed en de door haar overgelegde emails spreken wat dat betreft boekdelen: *She wanted her files, so I gave them to her.*

---

²⁵ Zie de verklaringen van Buncamper en Molanus

²⁶ V05-01

²⁷ AH 25, bijlagen 134 t/m 127

²⁸ D134 en D136

²⁹ G04-01

³⁰ AH 29

³¹ V03-01

³² D55

³³ D 035, 036 en 037 en V03-01

³⁴ Zie de verklaring van Havertong bij de RC

³⁵ AH 30

³⁶ AH 17

³⁷ G03-1 en G03-02

De hypotheekakte is opgemaakt door Gijsbertha op 19 december 2008⁴⁰. Walters verscheen als directeur van Eco-Green N.V. (als schuldeiser) en het echtpaar Buncamper als hypotheekgever en schuldenaar. Een hypotheek akte is een authentieke akte.

Volgens de tenlastelegging bestaat de valsheid in deze akte in het vermelden dat een leningsfaciliteit is geschonken aan de Buncampers, en zij de lening hebben geaccepteerd tot een bedrag van US\$ 2.000.000.

Voor dit feit zijn de bewijsmiddelen grotendeels hetzelfde als voor het vorige feit. Gijsbertha heeft andere verdachten uitgelegd waarom een hypotheek nodig was. Zo had Eco Green bescherming voor het geval het echtpaar Buncamper het erfpachtrecht niet juridisch zou kunnen leveren. Volgens Gijsbertha - in zijn verklaring bij de rechter-commissaris - is deze oplossing conform het gebruik op Sint Maarten.

Op de vraag waarom er in de hypotheekakte staat dat er sprake is van een lening van 2 miljoen USD, antwoordt de notaris bij de rechter-commissaris slechts dat voor de vestiging van een hypotheek een schuldverhouding nodig is. Bij de politie verklaart hij dat er een schuldverhouding gecreëerd moet worden. *“Om het publiek iets te laten zien, creëer je een virtual reality”*.

Buncamper verklaart bij de politie dat de notaris had gezegd dat een hypotheek op het stuk grond moest komen, zodat ze de grond niet zomaar konden verkopen⁴¹. Als ze dat wel zouden doen zouden ze 2 miljoen dollar moeten betalen. Buncamper verklaart ook dat ze geen krediet van 2 miljoen dollar van Eco Green hebben gekregen.

Molanus verklaart bij de politie dat deze akte standaard is, maar ontwijkt de vraag of er een krediet is verkregen⁴². Wel verklaart ze dat Eco Green geen substantieel eigen vermogen had om de eerste betaling van 1.6 miljoen USD te kunnen doen. Daarmee wordt in feite bevestigd dat Eco Green geen substantieel eigen vermogen had en dus ook geen lening van 2 miljoen dollar kon verstrekken.

Dat er in werkelijkheid geen lening van Eco Green aan het echtpaar Buncamper was wordt bevestigd omdat deze op geen enkele wijze in de jaarstukken of belastingaangiften van Eco Green is opgenomen.

In de jaarrekeningen en de belastingaangiften van Eco Green N.V. (die in het dossier zijn opgenomen) wordt niets vermeld over deze lening, hetgeen bevestigt dat deze ook niet is overeengekomen.

Op 20 december 2008 heeft Gijsbertha zowel de akte van overdracht van economisch eigendom en de hypotheek akte aangeboden aan het Kadaster op Sint Maarten ter inschrijving. Beide aktes zijn in eerste instantie ingeschreven, maar daarna verwijderd.

---

⁴⁰ D004a

⁴¹ V04-01

⁴² V03-01

Bij de hypotheek akte gebeurde dit onder de vermelding " *Mortgage deed was initially approved, but after it became clear that the mortgage was burdening the economic ownership it was reversed and returned to the notary*"⁴³

De directeur van de Stichting Kadaster& Hypotheekwezen (Roos) heeft verklaard dat de aktes niet konden worden ingeschreven omdat de overdracht van economisch eigendom niet omschreven is in de wet. De aktes hadden daardoor ook geen derden werking. Bovendien is ook de levering van het recht van economisch eigendom niet voltooid, aldus de directeur. Hij verklaart dat notaris Gijsbertha hier meerdere malen op is geweest, maar desondanks in deze werkwijze volhardde⁴⁴.

Bepaald geen bevestiging van de stelling van Gijsbertha dat zijn werkwijze een gangbare constructie was en conform het gebruik in Sint Maarten⁴⁵.

De conclusie kan geen andere zijn dat in strijd met de waarheid en derhalve vals in de akte is opgenomen dat er een hypothecaire lening verstrekt is door Eco Green aan het echtpaar Buncamper. Ook bij deze akte was dit bij alle bij de akte betrokken partijen bekend.

Verdachten Gijsbertha en Walters wordt verweten dat zij gezamenlijk de valsheid hebben medegepleegd. Gijsbertha verklaarde bewust een virtual reality, een schijnwerkelijkheid te hebben gecreëerd. En verdachte Walters heeft daaraan bewust meegedaan. Walters heeft de akte ondertekend en wist dat deze niet deugde. Hij werd er ook financieel beter van.

De verdachten Buncamper en Molanus wordt primair verweten dat zij feitelijk leiding hebben gegeven aan het bedrijf Eco Green dat de valsheid in geschrifte heeft medegepleegd. Hiervoor is noodzakelijk dat het bedrijf Eco Green als dader kan worden aangemerkt. Uit alle eerder genoemde bewijsmiddelen is gebleken dat Eco Green enkel is opgericht om een schijnconstructie te creëren en dat het plegen van valsheid in geschrifte een middel was om die schijnconstructie op te houden.

Het echtpaar Buncamper was – zoals hiervoor al besproken - de werkelijke eigenaar van het bedrijf en bepaalde wat er bij Eco Green gebeurde. Zij deden de betalingen, verzorgden de administratie en deden aangifte. Het echtpaar Buncamper bepaalde de voorwaarden waaronder de constructie werd opgezet. Dhr Walters was slechts op papier de directeur. Zoals Gijsbertha het treffend zei, Walters was de stroman. Het was de bedoeling dat de Buncampers de Beneficial owner zouden blijven van de Dummy NV en derhalve de Economische eigendom.

Gelet hierop stel ik dat aan de eisen zoals gesteld in de Slavenburg arresten in relatie tot het bestanddeel van feitelijk leidinggeven is voldaan. Het echtpaar Buncamper heeft de strafbare gedraging van Eco Green gerealiseerd en opzettelijk bevorderd.

---

⁴³ D 19

⁴⁴ G1-01

⁴⁵ Verklaring van Gijsbertha bij de RC

De hypotheekakte is opgemaakt door Gijsbertha op 19 december 2008⁴⁰. Walters verscheen als directeur van Eco-Green N.V. (als schuldeiser) en het echtpaar Buncamper als hypotheekgever en schuldenaar. Een hypotheek akte is een authentieke akte.

Volgens de tenlastelegging bestaat de valsheid in deze akte in het vermelden dat een leningsfaciliteit is geschonken aan de Buncampers, en zij de lening hebben geaccepteerd tot een bedrag van US\$ 2.000.000.

Voor dit feit zijn de bewijsmiddelen grotendeels hetzelfde als voor het vorige feit. Gijsbertha heeft andere verdachten uitgelegd waarom een hypotheek nodig was. Zo had Eco Green bescherming voor het geval het echtpaar Buncamper het erfpachtrecht niet juridisch zou kunnen leveren. Volgens Gijsbertha - in zijn verklaring bij de rechter-commissaris - is deze oplossing conform het gebruik op Sint Maarten.

Op de vraag waarom er in de hypotheekakte staat dat er sprake is van een lening van 2 miljoen USD, antwoordt de notaris bij de rechter-commissaris slechts dat voor de vestiging van een hypotheek een schuldverhouding nodig is. Bij de politie verklaart hij dat er een schuldverhouding gecreëerd moet worden. *“Om het publiek iets te laten zien, creëer je een virtual reality”* .

Buncamper verklaart bij de politie dat de notaris had gezegd dat een hypotheek op het stuk grond moest komen, zodat ze de grond niet zomaar konden verkopen⁴¹. Als ze dat wel zouden doen zouden ze 2 miljoen dollar moeten betalen. Buncamper verklaart ook dat ze geen krediet van 2 miljoen dollar van Eco Green hebben gekregen.

Molanus verklaart bij de politie dat deze akte standaard is, maar ontwijkt de vraag of er een krediet is verkregen⁴². Wel verklaart ze dat Eco Green geen substantieel eigen vermogen had om de eerste betaling van 1.6 miljoen USD te kunnen doen. Daarmee wordt in feite bevestigd dat Eco Green geen substantieel eigen vermogen had en dus ook geen lening van 2 miljoen dollar kon verstrekken.

Dat er in werkelijkheid geen lening van Eco Green aan het echtpaar Buncamper was wordt bevestigd omdat deze op geen enkele wijze in de jaarstukken of belastingaangiften van Eco Green is opgenomen.

In de jaarrekeningen en de belastingaangiften van Eco Green N.V. (die in het dossier zijn opgenomen) wordt niets vermeld over deze lening, hetgeen bevestigt dat deze ook niet is overeengekomen.

Op 20 december 2008 heeft Gijsbertha zowel de akte van overdracht van economisch eigendom en de hypotheek akte aangeboden aan het Kadaster op Sint Maarten ter inschrijving. Beide aktes zijn in eerste instantie ingeschreven, maar daarna verwijderd.

---

⁴⁰ D004a

⁴¹ V04-01

⁴² V03-01

Bij de hypotheek akte gebeurde dit onder de vermelding " *Mortgage deed was initially approved, but after it became clear that the mortgage was burdening the economic ownership it was reversed and returned to the notary*"⁴³

De directeur van de Stichting Kadaster& Hypotheekwezen (Roos) heeft verklaard dat de aktes niet konden worden ingeschreven omdat de overdracht van economisch eigendom niet omschreven is in de wet. De aktes hadden daardoor ook geen derden werking. Bovendien is ook de levering van het recht van economisch eigendom niet voltooid, aldus de directeur. Hij verklaart dat notaris Gijsbertha hier meerdere malen op is geweest, maar desondanks in deze werkwijze volhardde⁴⁴.

Bepaald geen bevestiging van de stelling van Gijsbertha dat zijn werkwijze een gangbare constructie was en conform het gebruik in Sint Maarten⁴⁵.

De conclusie kan geen andere zijn dat in strijd met de waarheid en derhalve vals in de akte is opgenomen dat er een hypothecaire lening verstrekt is door Eco Green aan het echtpaar Buncamper. Ook bij deze akte was dit bij alle bij de akte betrokken partijen bekend.

Verdachten Gijsbertha en Walters wordt verweten dat zij gezamenlijk de valsheid hebben medegepleegd. Gijsbertha verklaarde bewust een virtual reality, een schijnwerkelijkheid te hebben gecreerd. En verdachte Walters heeft daaraan bewust meegedaan. Walters heeft de akte ondertekend en wist dat deze niet deugde. Hij werd er ook financieel beter van.

De verdachten Buncamper en Molanus wordt primair verweten dat zij feitelijk leiding hebben gegeven aan het bedrijf Eco Green dat de valsheid in geschrifte heeft medegepleegd. Hiervoor is noodzakelijk dat het bedrijf Eco Green als dader kan worden aangemerkt. Uit alle eerder genoemde bewijsmiddelen is gebleken dat Eco Green enkel is opgericht om een schijnconstructie te creëren en dat het plegen van valsheid in geschrifte een middel was om die schijnconstructie op te houden.

Het echtpaar Buncamper was – zoals hiervoor al besproken - de werkelijke eigenaar van het bedrijf en bepaalde wat er bij Eco Green gebeurde. Zij deden de betalingen, verzorgden de administratie en deden aangifte. Het echtpaar Buncamper bepaalde de voorwaarden waaronder de constructie werd opgezet. Dhr Walters was slechts op papier de directeur. Zoals Gijsbertha het treffend zei, Walters was de stroman. Het was de bedoeling dat de Buncampers de Beneficial owner zouden blijven van de Dummy NV en derhalve de Economische eigendom.

Gelet hierop stel ik dat aan de eisen zoals gesteld in de Slavenburg arresten in relatie tot het bestanddeel van feitelijk leidinggeven is voldaan. Het echtpaar Buncamper heeft de strafbare gedraging van Eco Green gerealiseerd en opzettelijk bevorderd.

---

⁴³ D 19

⁴⁴ G1-01

⁴⁵ Verklaring van Gijsbertha bij de RC

Ik concludeer tot bewezenverklaring voor dit feit voor de verdachten Buncamper (feit 4 primair), Molanus (feit 4 primair) hetgeen oplevert feitelijk leiding geven aan het bedrijf Eco Green voor het medeplegen van valsheid in geschrift in een authentieke akte.

Ik concludeer tevens tot bewezenverklaring voor verdachten Gijsbertha (feit 2) en Walters (feit 3 primair) voor het medeplegen valsheid in geschrifte in een authentieke akte.

4.4 Valsheid in geschrift in de huurovereenkomst tussen Eco Green en SBS

Feit 3 Buncamper

Feit 3 Buncamper –Molanus

Feit 2 Gijsbertha

Feit 2 Walters

Feit 1 Havertong

Op 19 december 2008 is de huurovereenkomst ondertekend namens Eco Green en SBS door respectievelijk Walters en Havertong.⁴⁶

Volgens de tenlastelegging bestaat de valsheid uit:

- a. Vermelding van een mondelinge overeenkomst tussen beide partijen vanaf 1 februari 2005
- b. Huur van 18.500 USD per maand vanaf die datum, te betalen aan Eco Green

Ad a

Eco Green N.V. is opgericht op 16 december 2008⁴⁷. Partijen konden derhalve niet in 2005 al mondeling iets overeengekomen zijn. Ook Gijsbertha wist dit omdat hij immers zelf Eco Green twee dagen daarvoor had opgericht.

In zijn verklaring bij de rechter-commissaris probeert hij dit op te lossen met de volgende redenering:

We waren op zoek naar een oplossing om de huurpenningen met terugwerkende kracht afbetalingstermijnen van een koopsom te kwalificeren. Met het tussenschuiven van Eco Green wilden we de huurpenningen omzetten in kooppenningen. Hierdoor hebben we besloten de fictie toe te passen dat Eco Green in oprichting was in 2005. Dit was mijn voorstel en iedereen ging daarmee akkoord.

Het woord "fictie" dat door Gijsbertha veel gebruikt is, betekent volgens het Van Dale woordenboek "verzinsel" en dat is precies wat het is. Een verzinsel om de Buncampers belasting te besparen.

Ad b

In de overeenkomst worden de huurbetalingen van SBS aan Eco Green vastgelegd (inclusief de nog achterstallige huur vanaf 2005) op US\$ 18.750 per maand.

---

⁴⁶ D20

⁴⁷ D 007-8

In zijn verklaringen bij de politie en de rechter-commissaris zegt Havertong dat in 2005 met Buncamper (en dus niet Eco Green) en huur van 10.000 USD was afgesproken.

Dit bedrag stond niet in het huurcontract, maar zou later met terugwerkende kracht betaald worden als er een huurovereenkomst voor de lange termijn tot stand zou komen. Tot die tijd betaalde hij alleen de erfpacht canon. Bij de politie verklaart hij voorts dat hij in 2008 voor een voldongen feit werd gesteld dat de huurprijs USD 18.500 zou zijn. Dat had hij niet verwacht en hij moest hier mee akkoord gaan omdat hij anders op zoek moest gaan naar een ander terrein. Hetzelfde gold voor het sleutelgeld.

Ook hier is er dus opnieuw sprake van valsheid in geschrift.

Verdachten Walters en Havertong hebben het valse geschift ondertekend en Gijsbertha heeft het opgesteld. Er is voldoende wettig en overtuigend bewijs om hen te veroordelen voor het medeplegen valsheid in geschrift. (feit 2 verdachte Walters, feit 1 Havertong en feit 2 Gijsbertha)

Eco Green NV is de overeenkomst aangegaan met Havertong. De feitelijke leiding bij Eco Green rustte, zoals eerder aangegeven, bij het echtpaar Buncamper. Ik concludeer tot bewezenverklaring van feit 3 primair voor verdachte Buncamper en feit 3 primair voor verdachte Molanus te weten het feitelijk leiding geven aan het de valsheid in geschrifte in de huur overeenkomst gepleegd door het bedrijf Eco Green NV.

4.5 Belastingfraude

Feit 1 Buncamper

Feit 1 Buncamper –Molanus

Op de tenlastelegging staat

- a. het doen van onjuiste en/of onvolledige aangifte voor de winstbelasting door Eco Green over de jaren 2009, 2010 en 2011 en/of
- b. het doen van onjuiste en/of onvolledige aangifte voor de inkomstenbelasting door Buncamper en Molanus ook over de jaren 2009 en 2010.

Alle aangiften zijn in het dossier gevoegd⁴⁸ en de nadeelberekeningen door de Belastingdienst vindt u eveneens in het dossier.

Ad a

Over de aangiften winstbelasting door Eco Green zijn een aantal verklaringen afgelegd. Ik begin met de verklaring van de belastingadviseur Hollard die de aangiften heeft opgesteld op verzoek van Molanus.

Bij de rechter-commissaris verklaart Hollard dat hij dacht, maar niet zeker wist dat Molanus de directeur was van Eco Green. Zij heeft dat niet tegen hem gezegd. Zij was voor hem in ieder geval de enige contactpersoon voor Eco Green. Op haar verzoek heeft hij de jaarrekening opgemaakt voor Eco Green. De factuur heeft hij naar haar gestuurd en hij werd betaald met een cheque van Eco Green.

⁴⁸ D 009 tot en met D011 a met betrekking tot de winstbelasting en D71 en D72 voor de inkomstenbelasting

In het daarop volgende verhoor bij de politie verklaart Hollard dat hij de aangiften voor Eco Green heeft verzorgd. Hij weet niet waar Eco Green gevestigd is. Het enige adres in relatie tot Eco Green dat hij kende was het kantoor van Molanus. Bij de aangiften heeft hij de cijfers gevolgd die Molanus hem verstrekte en hij heeft geen controle uitgevoerd. Hij heeft de koopsom van het economisch eigendom geactiveerd en ten laste van de winst gebracht⁴⁹.

Als hem de huurovereenkomst tussen Eco Green en SBS wordt getoond verklaart Hollard dit de eerste keer is dat hij deze ziet en dat hij constateert dat de huuropbrengsten 225.000 USD per jaar zijn. Die opbrengsten heeft hij niet verwerkt in aangifte, als gevolg waarvan de winst van Eco Green aanzienlijk lager is uitgevallen.

De bevindingen van de Belastingdienst zijn dat er een te lage aangifte winstbelasting is gedaan over 2009, 2010 en 2011⁵⁰. De Belastingdienst constateert dat de cijfers in de aangiften Winstbelasting niet overeenstemmen met de administratie. Het fiscaal nadeel over de drie jaar wordt geschat op NAF 81.744,00.

Molanus verklaart dat zij aanneemt dat in de "general expenses" de aankoop van het economisch recht verwerkt zal zijn⁵¹. Buncamper verklaart dat hij denkt dat de cheques die door Eco Green aan hem zijn uitgeschreven betrekking hebben op betalingen voor het economisch eigendomsrecht⁵².

De aangiften winstbelasting zijn overigens niet door Walters ondertekend, maar door zijn zoon⁵³. Omdat ook anders niet is gebleken van zijn betrokkenheid bij deze aangiften is dit feit niet aan Walters tenlastegelegd.

Naar mijn mening kan wettig en overtuigend worden bewezen verklaard dat het echtpaar Buncamper de feitelijk leiding had bij Eco Green gelet op al hetgeen hiervoor gesteld is. Tevens kan worden bewezen dat Eco Green een onjuiste aangifte winstbelasting heeft ingediend zodat Buncamper en Molanus kunnen worden veroordeeld voor het onder feit 1 eerste alternatief ten laste gelegde.

Ad b

Hiervoor gelden grotendeels dezelfde bewijsmiddelen. Doordat Buncamper en Molanus de inkomsten uit de huur niet hebben opgegeven als inkomsten, terwijl zij in deze feite wel genoten is er sprake van het doen van een onjuiste opgave van inkomstenbelasting. De aangiften zijn door hen beiden ondertekend.

De belastingdienst heeft deze inkomsten als uitdeling van Eco Green aan het echtpaar Buncamper aangemerkt en het fiscaal nadeel vastgesteld op NAF 162.302,00⁵⁴. Het zou ook mogelijk zijn geweest om Eco Green "weg te strepen" en de inkomsten direct als huurovereenkomsten aan te merken, maar dit maakt voor het geleden fiscale nadeel niet veel uit.

⁴⁹ G06-01

⁵⁰ AH 38 en onderliggende stukken D010a, D 147

⁵¹ V03-01

⁵² V04-01

⁵³ Verklaring bij de A.O. Walters bij de rc

⁵⁴ AH 38

Ik concludeer dan ook tot bewezenverklaring voor het onder feit 1 tweede alternatief ten laste gelegde voor de verdachte Buncamper en voor verdachte Molanus. Dit betreft het onjuist en onvolledig doen van aangifte inkomstenbelasting in 2010 en 2011.

4.6. Valsheid in geschrift in akte van verkoop van het erfpachtrecht in 2013

Feit 5 Buncamper-Molanus

Feit 5 Buncamper

Feit 2 Havertong

Op 20 december 2013 wordt een notariële akte opgemaakt betreffende de levering van de erfpacht door het echtpaar Buncamper aan SBS. De koopprijs is een bedrag van 345.000 USD die, aldus de akte, als volgt is betaald⁵⁵:

- Een bedrag in contanten van 85.000 USD dat op het moment van de akte al rechtstreeks door de koper aan de verkopers was betaald;
- Een bedrag van 160.000 USD dat door de koper aan de notaris ter beschikking is gesteld en dat door de notaris zal worden doorbetaald zodra zij heeft vastgesteld dat er geen bezwaring op het recht van erfpacht is;
- Een bedrag van 100.000 USD dat als door de verkopers aan de koper wordt geleend (en waarvoor een recht van tweede hypotheek wordt gevestigd)

De koopsom is bijzonder laag als gekeken wordt naar de onderhandelingen die vanaf 2011 tussen SBS en het echtpaar Buncamper zijn gevoerd over de verkoop van het erfpachtrecht aan SBS. Dat roept vragen op en daar is in het opsporingsonderzoek dan ook aandacht aan besteed.

Voor de overdracht van het erfpacht na de publicaties in de Today zijn drie teksten gevonden van een koopovereenkomst tussen het echtpaar Buncamper en SMS op de computer van het echtpaar Buncamper. Voor alle duidelijkheid, dit is het resultaat van de doorzoekingen uit 2014 en niet 2015.

- Het eerste document is gedateerd op 16 januari 2012 en noemt als koopprijs 1.2 miljoen USD (in een keer te betalen), dan wel een aanbetaling van 20.000 USD, gevolgd door maandelijkse betalingen van 5000 USD (met correctie inflatie) voor een periode van 20 jaar voor een totaalbedrag van 1,641446, 08 USD⁵⁶. Wat verkocht wordt is – aldus de tekst – de economische eigendom van het erfpacht recht⁵⁷,
- Het tweede document heeft dezelfde tekst, maar is niet gedateerd⁵⁸.
- Het derde document is gedateerd op 30 januari 2012 en noemt als koopprijs 2.5 miljoen USD⁵⁹.

Deze bedragen gaan in de richting van een taxatierapport dat in het najaar van 2011 is opgemaakt in opdracht van SBS en de marktwaarde van het perceel taxeert op 2.1 miljoen USD in bebouwde staat.

---

⁵⁵ D18

⁵⁶ D90

⁵⁷ D90

⁵⁸ D90

⁵⁹ D91. In het proces-verbaal van relaas (bldz 29) staat abusievelijk 2 miljoen USD

In het daarop volgende verhoor bij de politie verklaart Hollard dat hij de aangiften voor Eco Green heeft verzorgd. Hij weet niet waar Eco Green gevestigd is. Het enige adres in relatie tot Eco Green dat hij kende was het kantoor van Molanus. Bij de aangiften heeft hij de cijfers gevolgd die Molanus hem verstrekte en hij heeft geen controle uitgevoerd. Hij heeft de koopsom van het economisch eigendom geactiveerd en ten laste van de winst gebracht⁴⁹.

Als hem de huurovereenkomst tussen Eco Green en SBS wordt getoond verklaart Hollard dit de eerste keer is dat hij deze ziet en dat hij constateert dat de huuropbrengsten 225.000 USD per jaar zijn. Die opbrengsten heeft hij niet verwerkt in aangifte, als gevolg waarvan de winst van Eco Green aanzienlijk lager is uitgevallen.

De bevindingen van de Belastingdienst zijn dat er een te lage aangifte winstbelasting is gedaan over 2009, 2010 en 2011⁵⁰. De Belastingdienst constateert dat de cijfers in de aangiften Winstbelasting niet overeenstemmen met de administratie. Het fiscaal nadeel over de drie jaar wordt geschat op NAF 81.744,00.

Molanus verklaart dat zij aanneemt dat in de "general expenses" de aankoop van het economisch recht verwerkt zal zijn⁵¹. Buncamper verklaart dat hij denkt dat de cheques die door Eco Green aan hem zijn uitgeschreven betrekking hebben op betalingen voor het economisch eigendomsrecht⁵².

De aangiften winstbelasting zijn overigens niet door Walters ondertekend, maar door zijn zoon⁵³. Omdat ook anders niet is gebleken van zijn betrokkenheid bij deze aangiften is dit feit niet aan Walters tenlastegelegd.

Naar mijn mening kan wettig en overtuigend worden bewezen verklaard dat het echtpaar Buncamper de feitelijk leiding had bij Eco Green gelet op al hetgeen hiervoor gesteld is. Tevens kan worden bewezen dat Eco Green een onjuiste aangifte winstbelasting heeft ingediend zodat Buncamper en Molanus kunnen worden veroordeeld voor het onder feit 1 eerste alternatief ten laste gelegde.

Ad b

Hiervoor gelden grotendeels dezelfde bewijsmiddelen. Doordat Buncamper en Molanus de inkomsten uit de huur niet hebben opgegeven als inkomsten, terwijl zij in deze feite wel genoten is er sprake van het doen van een onjuiste opgave van inkomstenbelasting. De aangiften zijn door hen beiden ondertekend.

De belastingdienst heeft deze inkomsten als uitdeling van Eco Green aan het echtpaar Buncamper aangemerkt en het fiscaal nadeel vastgesteld op NAF 162.302,00⁵⁴. Het zou ook mogelijk zijn geweest om Eco Green "weg te strepen" en de inkomsten direct als huurovereenkomsten aan te merken, maar dit maakt voor het geleden fiscale nadeel niet veel uit.

---

⁴⁹ G06-01

⁵⁰ AH 38 en onderliggende stukken D010a, D 147

⁵¹ V03-01

⁵² V04-01

⁵³ Verklaring bij de A.O. Walters bij de rc

⁵⁴ AH 38

Ik concludeer dan ook tot bewezenverklaring voor het onder feit 1 tweede alternatief ten laste gelegde voor de verdachte Buncamper en voor verdachte Molanus. Dit betreft het onjuist en onvolledig doen van aangifte inkomstenbelasting in 2010 en 2011.

4.6. Valsheid in geschrift in akte van verkoop van het erfpachtrecht in 2013

Feit 5 Buncamper-Molanus

Feit 5 Buncamper

Feit 2 Havertong

Op 20 december 2013 wordt een notariële akte opgemaakt betreffende de levering van de erfpacht door het echtpaar Buncamper aan SBS. De koopprijs is een bedrag van 345.000 USD die, aldus de akte, als volgt is betaald⁵⁵:

- Een bedrag in contanten van 85.000 USD dat op het moment van de akte al rechtstreeks door de koper aan de verkopers was betaald;
- Een bedrag van 160.000 USD dat door de koper aan de notaris ter beschikking is gesteld en dat door de notaris zal worden doorbetaald zodra zij heeft vastgesteld dat er geen bezwaring op het recht van erfpacht is;
- Een bedrag van 100.000 USD dat als door de verkopers aan de koper wordt geleend (en waarvoor een recht van tweede hypotheek wordt gevestigd)

De koopsom is bijzonder laag als gekeken wordt naar de onderhandelingen die vanaf 2011 tussen SBS en het echtpaar Buncamper zijn gevoerd over de verkoop van het erfpachtrecht aan SBS. Dat roept vragen op en daar is in het opsporingsonderzoek dan ook aandacht aan besteed.

Voor de overdracht van het erfpacht na de publicaties in de Today zijn drie teksten gevonden van een koopovereenkomst tussen het echtpaar Buncamper en SMS op de computer van het echtpaar Buncamper. Voor alle duidelijkheid, dit is het resultaat van de doorzoekingen uit 2014 en niet 2015.

- Het eerste document is gedateerd op 16 januari 2012 en noemt als koopprijs 1.2 miljoen USD (in een keer te betalen), dan wel een aanbetaling van 20.000 USD, gevolgd door maandelijkse betalingen van 5000 USD (met correctie inflatie) voor een periode van 20 jaar voor een totaalbedrag van 1,641446, 08 USD⁵⁶. Wat verkocht wordt is – aldus de tekst – de economische eigendom van het erfpacht recht⁵⁷,
- Het tweede document heeft dezelfde tekst, maar is niet gedateerd⁵⁸.
- Het derde document is gedateerd op 30 januari 2012 en noemt als koopprijs 2.5 miljoen USD⁵⁹.

Deze bedragen gaan in de richting van een taxatierapport dat in het najaar van 2011 is opgemaakt in opdracht van SBS en de marktwaarde van het perceel taxeert op 2.1 miljoen USD in bebouwde staat.

---

⁵⁵ D18

⁵⁶ D90

⁵⁷ D90

⁵⁸ D90

⁵⁹ D91 In het proces-verbaal van relaas (bldz 29) staat abusievelijk 2 miljoen USD

Parallel aan de verkoop van het erfpachtrecht loopt er een andere reeks transacties die doen vermoeden dat het echtpaar Buncamper meer dan 345.000 USD voor de verkooprecht van het erfpachtrecht heeft ontvangen⁶⁰.

De vordering van Eco Green op SBS voor niet betaalde huur wordt op 10 oktober 2011 verkocht aan een Anguillaanse vennootschap, genaamd Western Isles Cooperation. Op deze rechtspersoon kom ik straks terug. De vordering bedraagt circa 1.4 miljoen USD⁶¹.

Havertong verklaart dat hij de huurbetalingen van 225.000 USD per jaar vanaf 2005 steeds ten laste van de winst van SBS had gebracht en dat dit bedrag was opgelopen tot 1.2 miljoen USD. Het bedrag moest van de balans af en dat betekende dat er ook belasting betaald moest worden⁶². Hij kreeg toen het idee om een deelneming van SBS in het bedrijf Central Concrete Mix (CMC) te verkopen. Hij heeft diverse relaties dit laten weten en Molanus kwam toen met het bedrijf Tradewinds Breeze Real Estate Development and Consultancy. De directeur is Fred Fleming, maar die heeft hij nooit ontmoet. Alles is geregeld door zijn accountant Versant en Molanus. Hij weet niet voor welk bedrag de aandelen zijn verkocht. Later verandert hij de naam van de koper en zegt hij dat de aandelen aan Western Isles heeft verkocht.

Hierna wordt de getuige Mahabiersing van het accountantskantoor Versant gehoord. Hij verklaart dat de uit huur verschuldigde betalingen aan Eco Green zijn opgenomen in de balans. Nadat de huurschuld was overgenomen door Western Isles is tegelijkertijd door Western Isles de aandelen Concrete Mix NV overgenomen voor een bedrag van 1.2 miljoen dollar. De twee vorderingen waren ongeveer gelijk en vielen tegen elkaar weg. Fiscale gevolg was dat SBS geen belasting meer hoefde te betalen.

Op 9 september 2013 verkoopt SBS aan Western Isles de aandelen CMC voor een bedrag van 1.145.000 USD⁶³.

In de computers van het echtpaar Buncamper wordt een reeks documenten aangetroffen, waaruit naar de mening van het openbaar ministerie blijkt dat zij achter Western Isles schuilgingen en zij derhalve door de aandelen transactie op slinkse wijze een aanvulling op de koopsom kregen.

Zo beschikten zij over documenten aangaande de overdracht van de vordering van Eco Green aan Western Isles en de oprichtingsbescheiden van Western Isles⁶⁴. Ook hadden ze een afschrift van het aandelen certificaat van de directeur (Fred Fleming).

Er zijn echter meer bewijsmiddelen voorhanden dat het echtpaar Buncamper de feitelijke UBO is van Western Isles:

Molanus heeft betaald voor een certificate of good standing voor Western Isles.⁶⁵

---

⁶⁰ Zie AH 22

⁶¹ D81

⁶² G02-02

⁶³ D83

⁶⁴ AH 22, D073, D074 en D075

⁶⁵ D80

Op de computer is een op 20 mei 2013 gedateerde ongetekende volmacht van Fleming aan Molanus gevonden⁶⁶ en een concept overeenkomst waaruit blijkt dat is overwogen om de aandelen CMC rechtstreeks aan het echtpaar Buncamper te verkopen⁶⁷. De Financial Statements van Concrete Mix worden eveneens in hun computer gevonden⁶⁸.

Er is eveneens een wel ondertekende volmacht die onder meer aan CMC is verstrekt en waarbij de directeur van Johanna Trust (Molanus) wordt gemachtigd namens Western Isles op te treden.

Ook is er een document waarin staat dat bij overlijden van Fleming de aandelen moeten worden overgedragen aan Molanus⁶⁹. Fleming is zelf kort gehoord als getuige in de opsporingsfase en heeft toen verklaard dat hij ongelezen documenten tekent voor Molanus, die hij goed kent⁷⁰. Als getuige bij de rechter-commissaris neemt hij dit terug, maar weet dan vervolgens niet wie de directeur en/of aandeelhouder van Western Isles en/of waarom de vordering van Eco Green is overgenomen. Ook weet hij niet hoe de overeenkomst met betrekking tot de aandelen van CMC tot stand is gekomen. Johanna Trust deed de zaken voor Western Isles. Als hem gevraagd wordt of hij de aandelen Western Isles houdt namens Buncamper en Molanus, zegt hij ja.

Ik verwijs tot slot naar de verklaring van Boekaar, directeur van Windward Roads, een van de andere aandeelhouders in CMC. Boekaar heeft van Havertong en Buncamper gehoord dat Molanus achter Western Isles zat⁷¹. Zij was ook als vertegenwoordiger van Western Isles aanwezig op de aandeelhoudersvergadering in 2014.

Verdachte Havertong wordt er van verdacht feitelijk leiding te hebben gegeven aan de handelingen van SBS⁷². Uit het hele dossier blijkt dat Havertong de afspraken heeft gemaakt namens het bedrijf. Hij bepaalde de medewerking en deed actief mee aan het plegen van strafbare feiten. Zijn betrokkenheid voldeed aan de criteria zoals gesteld in de Slavenburg arresten.

Kortom, het echtpaar Buncamper en Havertong plegen in 2013 opnieuw valsheid in geschrift om er wederom zelf beter van te worden. Ze hebben weinig bijgeleerd, kunnen we wel vaststellen.

4.7. De criminele organisatie

Feit 6 Buncamper

Feit 6 Buncamper –Molanus

Feit 4 Gijsbertha

Feit 4 Walters

Feit 3 Havertong

Uit alle hiervoor besproken bewijsmiddelen blijkt dat er op diverse momenten sprake is geweest van een samenwerking tussen de verdachten om het het verhuren van een perceel in strijd met de regels

---

⁶⁶ D089

⁶⁷ D078

⁶⁸ D077

⁶⁹ D075

⁷⁰ AH 35

⁷¹ G05-01

⁷² Verklaring Mourillon-Sandiford G01-01

van de erfpacht en het ontduiken van belasting over de inkomsten mogelijk te maken. Daarvoor zijn een reeks delicten gepleegd, die ik hiervoor al besproken heb.

Of dit met zich meebrengt dat alle verdachten ook een gemeenschappelijk doel of oogmerk hadden is in deze zaak moeilijk vast te stellen. Er waren immers verschillende belangen voor de verdachten die ook op verschillende momenten in de keten van strafbare feiten werden gediend.

Om deze reden zal ik voor dit feit vrijspraak vragen.

5. Strafbaarheid feiten en strafbaarheid verdachten

Verdachte Gijsbertha heeft uitputtend toegelicht dat hier sprake is van een juridische constructie en dat hier niets mis mee is. De verdachten Buncamper, Molanus en Havertong verschuilen zich als het ware achter de notaris en zeggen dat ze toch op zijn deskundigheid mochten vertrouwen.

De tenlastelegging ziet niet op de strafbaarheid van de constructie waarin het echtpaar Buncamper het economische eigendom van het recht van erfpacht heeft verkocht om aldus het verbod op de verhuur van de grond te ontduiken. De wetgeving rond de erfpacht is namelijk onvoldoende duidelijk of overdracht van de economische eigendom is toegestaan. Je kunt over de handelwijze van de verdachten op dit punt een moreel oordeel hebben, maar het is aan de overheid om de wetgeving aan te scherpen indien de samenleving daar om vraagt. Wel constateert het Openbaar Ministerie dat de onduidelijkheid in de wetgeving de mogelijkheid van misbruik van het systeem in de hand werkt. Zelfs nadat dankzij de constructie aan het licht is gekomen, is de overheid nog meegegaan in het misbruik door de Buncampers toe te staan het recht van erfpacht te verkopen. Het gebrek aan goede wetgeving en aan effectieve rechtshandhaving hebben het verdachten zo wel erg makkelijk gemaakt.

Het verwijt dat de verdachten wordt gemaakt is dat zij bij de verkoop van het economisch eigendom en de daarop volgende overeenkomsten een valse en daarmee strafbare voorstelling van zaken hebben gegeven. Die valse voorstelling van zaken is als volgt te omschrijven:

- Er wordt in strijd met de waarheid in een akte opgenomen dat er het echtpaar Buncamper en Eco Green N.V. met betrekking tot het recht van erfpacht een koopsom is overeengekomen van 3 miljoen USD, waarvoor een aanbetaling van circa 1.6 miljoen USD zal worden gedaan en de rest van de koopsom in maandelijkse termijnen van 18.750 USD zal worden betaald. Partijen en de notaris weten dat hiermee een valse voorstelling van zaken wordt gegeven, nu (de wettelijke vertegenwoordiger van) Eco Green in werkelijkheid geen koopovereenkomst voor 3 miljoen USD heeft afgesloten. Het echtpaar Buncamper heeft Eco Green als stroman gebruikt om een opbrengst van 3 miljoen USD te genereren die in werkelijkheid huuropbrengsten waren.
- Er wordt in strijd met de waarheid opgenomen dat de koper (Eco Green) het terrein zelf zal gebruiken. Vast staat dan al dat Eco Green het terrein zal verhuren.
- Er wordt in strijd met de waarheid opgenomen dat het perceel niet in onrechtmatig in gebruik is, terwijl SBS dan al 3 jaar in strijd met de erfpachtwaarden het perceel huurt van het echtpaar Buncamper.

- Er wordt in strijd met de waarheid in de hypotheekakte opgenomen dat Eco Green geld leent aan het echtpaar Buncamper.
- Er wordt in strijd met de waarheid in de huurovereenkomst tussen Eco Green en SBS opgenomen dat er al op 1 februari 2005 een mondelinge huurovereenkomst bestond tussen Eco Green en SBS en dat de huur 18.750 USD bedraagt. Eco Green bestond in 2005 nog niet eens. In werkelijkheid was huurovereenkomst in 2005 afgesloten tussen het echtpaar Buncamper en SBS en bedroeg de huur 10.000 USD per maand.
- De huuropbrengsten van het perceel die het echtpaar Buncamper geniet wordt niet opgegeven aan de belasting.
- In 2013 wordt een te lage koopprijs in de koopovereenkomst van het recht van erfpacht opgenomen. Een substantieel deel van de betaling geschiedt buiten deze overeenkomst om door de overdracht van een aandelen pakket.

De valse waarheid is vastgelegd in officiële documenten, te weten in authentieke aktes. Dat is buitengewoon kwalijk. Wanneer niet meer vertrouwd kan worden op de inhoud van authentieke aktes dan wordt het maatschappelijke systeem ontwricht. In onze samenleving bestaat een systeem waarbij daartoe speciaal opgeleiden, te weten notarissen, in staan voor de weergave van de feiten zoals opgenomen in authentieke aktes. Het is dan ook buitengewoon kwalijk dat de notaris bereid is om valsheden vast te leggen in authentieke aktes.

Zoals gezegd, waren alle verdachten bekend met deze valsheden. Daar verandert het feit dat een notaris adviseert niets aan. Het echtpaar Buncamper, Walters en Havertong wisten dat wat er op papier gezet was niet klopte en daar zijn zij verantwoordelijk voor. De verdachten hadden er alle belang bij om aan deze valse voorstelling van zaken mee te werken, ze sponnen er immers garen bij. Het echtpaar Buncamper kon het perceel (blijven) uitbaten en hoefde er geen belasting over te betalen. Havertong kon het perceel (blijven) huren en Walters streek een maandelijks salaris op waarvoor hij werkelijk niets hoefde te doen. De notaris verdiende aan deze transacties middels zijn gage.

Concluderend:

Verdachten Buncamper en Molanus kunnen beiden worden veroordeeld voor de volgende feiten allen gepleegd te Sint Maarten:

1. Het feitelijk leiding geven aan Eco Green terwijl Eco Green opzettelijk onjuiste aangifte winstbelasting doet over de jaren 2009, 2010 en 2011 en het zelf doen van onjuiste aangifte inkomstenbelasting over de jaren 2009 en 2010;
2. Het medeplegen van valsheid in geschrifte op 19 december 2008 in de authentieke akte zijnde een akte van levering van de economische eigendom van het recht van erfpacht;
3. Het feitelijk leiding geven aan Eco Green op 19 december 2008 terwijl Eco Green valsheid in geschrifte medepleegt in een geschrift te weten in een commercial lease agreement;
4. Het feitelijk leiding geven aan Eco Green op 19 december 2008 terwijl Eco Green valsheid in geschrifte medepleegt in een hypotheek akte, zijnde een authentieke akte;

5. Het medeplegen van valsheid in geschrifte op 19 december 2013 in een akte van verkoop van het recht van erfpacht zijnde een authentieke akte.

Dat zijn strafbare feiten en verdachten Buncamper en Molanus zijn strafbaar.

Verdachte Havertong kan worden veroordeeld voor het plegen van de navolgende feiten, allen gepleegd te Sint Maarten:

1. Het medeplegen van valsheid in geschrifte in een commercial lease agreement in de periode van 16 tot en met 19 december 2008;
2. Het op 19 december 2008 feitelijk leiding geven aan Sint Maarten Building Supplies NV terwijl SBS valsheid in geschrifte medepleegt in een akte van verkoop van het recht van erfpacht zijnde een authentieke akte.

Dit zijn strafbare feiten en verdachte Havertong is strafbaar.

Verdachte Gijsbertha kan worden veroordeeld voor het plegen van de volgende feiten allen gepleegd te Sint Maarten:

1. Het medeplegen van valsheid in geschrifte op 19 december 2008 in de authentieke akte zijnde een akte van levering van de economische eigendom van het recht van erfpacht;
2. Het medeplegen van valsheid in geschrifte in een commercial lease agreement in de periode van 16 tot en met 19 december 2008;
3. Het medeplegen van valsheid in geschrifte op 19 december 2013 in een authentieke akte zijnde een hypotheek akte.

Dit zijn strafbare feiten en verdachte Gijsbertha is strafbaar.

Verdachte Walters kan worden veroordeeld voor het plegen van de volgende feiten, allen gepleegd te Sint Maarten:

1. Het medeplegen van valsheid in geschrifte op 19 december 2008 in de authentieke akte zijnde een akte van levering van de economische eigendom van het recht van erfpacht;
2. Het medeplegen van valsheid in geschrifte in een commercial lease agreement in de periode van 16 tot en met 19 december 2008;
3. Het medeplegen van valsheid in geschrifte op 19 december 2013 in een authentieke akte zijnde een hypotheek akte.

Dit zijn strafbare feiten. Hoewel er het een en ander ter sprake is geweest over de gezondheid van Walters nu was hij ten tijde van het tekenen van de aktes volledig in staat om in te zien dat de aktes niet de werkelijkheid weergaven. Walters is strafbaar.

6. Strafmaatoverwegingen

Buncamper verklaart dat zijn vrouw en hij het stuk grond aan de Soualiga Road commercieel wilden ontwikkelen. Hij had het perceel eind 2004/2005 gezien. Er stond alleen een oude container op en het

was verder niet in gebruik. Van de commerciële ontwikkeling door het echtpaar Buncamper is weinig terecht gekomen. Zij hadden immers het terrein al voordat zij het per 1 januari 2005 gehuurd hadden doorverhuurd aan SBS.

Ze hebben ze grof geld verdiend door het— in strijd met de bepalingen van de huurovereenkomst - van 2005 tot en met 2008 door te verhuren aan SBS. Het eiland verhuurde het perceel voor circa 22.000 Naf per jaar aan Buncamper . Zowel Buncamper als Havertong hebben verklaard dat huurprijs voor de periode 2005-2008 was vastgesteld op 10.000 USD per maand in plaats van 2100 Naf per maand, zoals op papier was vastgelegd.

Als het echtpaar Buncamper de erfpacht krijgt in 2008 gaat de teller nog sneller lopen. De canon voor de erfpacht is vastgesteld op 18.382 Naf per jaar, terwijl de huur die SBS op dat moment gaat betalen stijgt naar 18.750 USD per maand. Daarnaast eisen ze een sleutelgeld van 750.000 USD.

Voor dit geldelijk gewin wordt er met hulp van een notaris, een meewerkende huurder en een stroman valsheid in geschrift gepleegd in overeenkomsten en authentieke aktes. Ook wordt nog eens over deze riante inkomsten geen belasting betaald door deze simpelweg niet op te geven.

Het zijn artikelen in de Today krant die deze mistanden aan het licht brengen. Maar ook als het zorgvuldig bouwwerk van leugens door de publicaties in elkaar stort, zijn de verdachten Buncamper niet te beroerd om opnieuw hun toevlucht te nemen tot leugen en bedrog. Voor een fictief laag bedrag van 345.000 USD wordt in 2013 het recht van erfpacht verkocht. Een winst die in zijn geheel in de portemonnee van de Buncampers verdwijnt. Behalve dit bedrag krijgen ze, als UBO van Western Isles Ltd, een aandelen pakket van Concrete Mix in handen dat verkocht is voor 1.145.000 USD.

Wat verwondering opwekt is dat zij in 2013 van het land Sint Maarten (alsnog) toestemming voor de verkoop van de erfpacht krijgen, ondanks de publicaties en het onderzoek door de Landsrecherche⁷³. Zo werd het mogelijk voor het echtpaar Buncamper om te “cashen” in weerwil van hun strafbare gedragingen. In feite is dit de grondspeculatie die de Landsverordening voor de uitgifte van erfpacht wil voorkomen.

Het is duidelijk dat de erfpachtregeling gaten heeft en er kennelijk ook geen controles plaatsvinden wat er met de in erfpacht uitgegeven gronden gebeurt. Desalniettemin had het naar de mening van het openbaar ministerie voor de hand gelegen dat juist het land deze erfpachtovereenkomst had opgezegd, dan wel ontbonden. Het land heeft echter zelf toegestaan dat iemand die het systeem misbruikt heeft er alsnog forse winst op maakt. Dat het systeem op dit punt zwaktes vertoont en dat de wetgeving en handhaving duidelijker en steviger hadden moeten zijn, disculpeert verdachten echter niet.

Bij de strafmaat neemt het openbaar ministerie uitdrukkelijk ook de maatschappelijke positie van het echtpaar Buncamper mee. Zij hadden immers een voorbeeldfunctie.

De totale winst die door het echtpaar Buncamper is gemaakt kan globaal worden begroot op ongeveer 635.000 Naf. Daarnaast beschikt het echtpaar Buncamper ook nog eens over een derde aandeel in het

---

⁷³ D123

bedrijf CMC. De waarde van dat aandelen pakket wordt verschillend ingeschat, van 300.000 tot 600.000 USD. Hoe dan ook verdienen de Buncampers er nog steeds aan, in 2015 was de dividend uitkering van CMC voor hun aandeel 100.000 Naf⁷⁴. Als het aan het OM ligt zal uiteraard dit wederrechtelijk verkregen vermogen moeten worden terugbetaald.

Voor Gijsbertha geldt dat de strafbare feiten de kern raken van de functie en de werkzaamheden van de notaris. De maatschappelijke functie van de notaris brengt met zich mee dat in het maatschappelijk verkeer vertrouwd moet kunnen worden op de door hem opgestelde en ondertekende stukken. Juist door dat vertrouwen in de bemoeiingen van een notaris, pleegt er in het maatschappelijk verkeer een grote waarde te worden toegekend aan een door hem opgestelde authentieke akte⁷⁵. Dat vertrouwen is in deze zaak ernstig beschaamd.

Gijsbertha heeft de financiële belangen van zijn cliënten Molanus en Buncamper laten prevaleren boven zijn wettelijke taak en daarmee ernstig afbreuk gedaan aan het ambt van de notaris en de maatschappelijke positie van de notaris in het algemeen.

Voor Havertong geldt dat hij gewillig heeft meegewerkt aan strafbare feiten om zijn bedrijfsterrein te kunnen (blijven) gebruiken. Uiteindelijk resultaat is dat hij het terrein alsnog in erfpacht heeft gekregen. Een maatschappelijk ongewenst resultaat wat het openbaar ministerie betreft.

Tot slot is ook Walters van zijn deelname aan de strafbare feiten bepaald financieel niet slechter geworden. Hij heeft immers jarenlang een salaris van 1500 USD opgestreken zonder er ooit iets voor te hoeven doen dan post afleveren en zijn maandelijks cheque af te leveren. Voor verdachte Walters lijkt het bovendien niet de eerste keer te zijn dat hij op deze wijze zijn naam ter beschikking stelt aan de Buncampers⁷⁶.

In deze zaak zijn, vanaf het moment waarop de verdachte Molanus in 2010 bekend wordt met het ingestelde onderzoek tot aan september 2014 weinig opsporingsactiviteiten ondernomen. Uitdrukkelijk neem ik de periode vanaf januari 2015 tot heden niet in ogenschouw nu de vertraging en het grote aantal zittingen in belangrijke mate aan de verdediging te wijten is. Het tijdsverloop zal voor de verdachte Molanus in haar voordeel werken bij het bepalen van de strafmaat. Daar staat tegenover dat verdachte Molanus een volksvertegenwoordiger was van wie nog meer verwacht mag worden dat die zich aan de wet houdt.

Voor de overige verdachten geldt dat de feiten weliswaar langer geleden gepleegd zijn doch zij zijn pas als verdachten in de zaak betrokken geraakt nadat het strafrechtelijk onderzoek van het SIO was aangevangen.

Geen van de verdachten is eerder voor het plegen van een strafbaar feit veroordeeld.

---

⁷⁴ Bijlage 5

⁷⁵ HR 18/6/2103 ECLI:NL:HR:2013:CA3314

⁷⁶ AH-21

7. Aankondiging ontnemingsvordering

Het door verdachte Buncamper en Molanus wederrechtelijk verkregen voordeel zal te zijner tijd dienen te worden ontnomen. Het OM kondigt hierbij de ontnemingsvordering in hun zaken aan.

8. Eis

--

Mr. D. Benammar

Officier van justitie